

ГРИГОРИОС КАНАРИС

НАЧЕЛА ХРИШЋАНСКОГ УЧЕЊА И ИСЛАМ

(Читалац нека суди)

Пресветоме Богу
и онима који су се трудили у овоме дјелу
захвалан најтоплијим благодарностима



НАШАХМЕД

ЈУНИ 2026. л.г.

Изворник:

Ἀρχές Χριστιανικῆς Διδασκαλίας καὶ Ἰσλάμ, ὑπὸ Γρηγορίου
Κανάρη, 11η ἔκδοση, Φεβρουάριος 2020.

Превео, приредио и допунио:

Христољуб Србљанин-Бошњак

Издавач:

НАШ АХМЕД

our-ahmed.org

Друго, исправљено издање

Није за малољетнике

ВОДИЧ ЗА ЧИТАОЦЕ:

Лијеви ступци одговарају наводима Светог Писма (Библије)
и поменутих изворима, док десни ступци одговарају куранским
наводима и поменутих изворима.

Све што се налази у малим заградама (), а које започињу ова-
ко [†](и завршавају се овако)[†] ; то је све наш додатак и не нала-
зи се у изворнику!

САДРЖАЈ

❖ УВОДНЕ МИСЛИ	стр. 6
❖ СКРАЋЕНИЦЕ	стр. 7
❖ БИБЛИОГРАФИЈА ЗА СРПСКО ИЗДАЊЕ	стр. 8
❖ ПРЕДГОВОР СРПСКОМ ИЗДАЊУ	стр. 10
❖ ПРЕДГОВОР АУТОРА	стр. 14
❖ НАЧЕЛА ХРИШЋАНСКОГ УЧЕЊА И ИСЛАМ	стр. 15
❖ а) ХРИСТОС «ЉУБИТЕ (= ВОЛИТЕ)»	
б) МУХАМЕД «РАТУЈТЕ...УБИЈАЈТЕ»	стр. 16
❖ а) ХРИСТА СУ РАЗАПЕЛИ	
б) МУХАМЕД НАРЕЂУЈЕ ДА РАЗАПИЊУ	стр. 23
❖ а) ХРИСТОС НИЈЕ РАТОВАО	
б) МУХАМЕД ВОДИО 65 БИТКИ	стр. 24
❖ а) ХРИСТОС СЕ ЗАНИМА ЗА МИР	
б) МУХАМЕД ОДРЕЂУЈЕ	
КАКО ДА СЕ РАСПОДЈЕЛИ ПЛИЈЕН	стр. 25
❖ а) ХРИСТОС ЗАБРАЊУЈЕ ОСВЕТУ	
б) МУХАМЕД ОЗАКОЊУЈЕ ОСВЕТУ	стр. 27
❖ а) ХРИСТОС: БЛАЖЕНИ МИРОТВОРЦИ	
б) МУХАМЕД:	
БЛАЖЕНИ ИЗГРЕДНИЦИ (СМУТЉИВЦИ)	стр. 30
❖ а) ХРИСТОС НЕ НАМЕЋЕ СВОЈУ ВЈЕРУ, ПОШТУЈЕ	
СЛОБОДУ (НЕ ПРИСИЉАВА ДА ГА СЛИЈЕДЕ)	
б) МУХАМЕД НАМЕЋЕ СВОЈУ ВЈЕРУ, НЕ ЖЕЛИ	
СЛОБОДУ (ПРИСИЉАВА ДА ГА СЛИЈЕДЕ)	стр. 31
❖ а) ХРИСТОС је рекао:	
ОПРОШТАЈ ГРИЈЕШНИЦИМА БЕЗБРОЈ ПУТА	
б) МУХАМЕД је рекао:	
НЕОПРОШТЕНИ (НЕМА ОПРОШТАЈА)	стр. 33
❖ а) ХРИСТОС ЗАБРАЊУЈЕ ОБЈЕЛОДАЊИВАЊЕ	
МИЛОСТИЊЕ	
б) МУХАМЕД ДОЗВОЉАВА	
ОБЈЕЛОДАЊИВАЊЕ МИЛОСТИЊЕ	стр. 34
❖ а) ХРИСТОС: МИЛОСТИЊА ОД ОСКУДИЦЕ	
б) МУХАМЕД: МИЛОСТИЊА ОД СУВИШКА	стр. 35
❖ а) ХРИСТОС НИЈЕ ОСТАВИО НАРЕДБУ ДА СЕ	
ОДСЈЕЦАЈУ РУКЕ КРАДЉИВЦИМА	
б) МУХАМЕДОВА НАРЕДБА: ОДСЈЕЦАЊЕ РУКЕ	

КРАДЉИВЦУ ИЛИ КРАДЉИВИЦИ	стр. 36
❖ а) ХРИСТОС ЗАБРАЊУЈЕ ЗАКЛЕТВУ	
б) МУХАМЕД ОЗАКОЊУЈЕ ЗАКЛЕТВУ И ЊЕЗИНО НАРУШАВАЊЕ	стр. 37
❖ а) ХРИСТОС ОПРАШТА БЛУД И ПРЕЉУБУ	
б) МУХАМЕД БИЧУЈЕ БЛУДНИКЕ И БЛУДНИЦЕ, И КАЖЊАВА ПРЕЉУБНИЦУ ДОЖИВОТНИМ УТАМЊИЧЕЊЕМ	стр. 40
❖ а) ХРИСТОС НИЈЕ БИО ЖЕЊЕН	стр. 43
б) МУХАМЕД ЈЕ БИО ЖЕЊЕН МНОГИМ ЖЕНАМА	стр. 44
❖ а) ХРИСТОС НЕ ОЗАКОЊУЈЕ МНОГОБРАЧНИШТВО (МНОГОЖЕНСТВО)	
б) МУХАМЕД ОЗАКОЊУЈЕ МНОГОЖЕНСТВО	стр. 45
❖ а) ХРИСТОС је рекао: НЕ ЖЕНЕ СЕ У БОЖИЈЕМ РАЈУ	
б) МУХАМЕД је рекао: ЖЕНЕ СЕ У АЛАХОВОМ РАЈУ	стр. 47
❖ а) ХРИСТОС НЕ ПОТЦЈЕЊУЈЕ ЖЕНУ НАСУПРОТ МУЖА	
б) МУХАМЕД СМАТРА ЖЕНУ НИЖОМ ОД МУЖА	стр. 48
❖ а) ХРИСТОС: ЉУБИ БЛИЖЊЕГ СВОЈЕГА КАО САМОГ СЕБЕ	
б) МУХАМЕД: ДОПУШТА ДА ЖЕНЕ БУДУ РОБИЊЕ	стр. 50
❖ ЖЕНСКЕ ХАЉИНЕ	стр. 52
❖ а) НОВИ ЗАВЈЕТ *(ХРИСТОС)*	
б) КУРАН *(МУХАМЕД)*	стр. 53
❖ НЕКЕ ОД КУРАНСКИХ НЕТАЧНОСТИ	стр. 54
❖ СОДОМА И ГОМОРА	стр. 55
❖ а) СТАРИ ЗАВЈЕТ: ДРУГИ ФАРАОН ПРИ ЈОСИФОВОМ РАЗДОБЉУ И ДРУГИ ПРИ МОЈСИЈЕВОМ РАЗДОБЉУ	
б) КУРАНСКА ПОВЈЕСНА НЕТАЧНОСТ У ОДНОСУ НА ЦАРЕВАЊЕ ДВА РАЗЛИЧИТА ФАРАОНА	стр. 56
❖ а) СТАРИ ЗАВЈЕТ: ГЕДЕОН СЕ ПОМИЊЕ КАО ПРЕДВОДНИК ПЛЕМЕНА МАДИЈАМ	
б) КУРАН: САУЛ СЕ ПОМИЊЕ КАО ПРЕДВОДНИК ПЛЕМЕНА МАДИЈАМ	стр. 57

❖ а) НОВИ ЗАВЈЕТ: БЕЗГЛАСНОСТ ЗАХАРИЈИНА (отац Јована Крститеља) ВИШЕ ОД ОСАМ МЈЕСЕЦИ	
б) КУРАН: БЕЗГЛАСНОСТ ЗАХАРИЈИНА (отац Јована Крститеља) ТРИ ДАНА (ИЛИ ТРИ НОЋИ)	стр. 58
❖ а) НОВИ ЗАВЈЕТ: ХРИСТОС ЈЕ РАЗАПЕТ	
б) КУРАН: ХРИСТОС НИЈЕ РАЗАПЕТ	стр. 59
❖ ДОДАТАК ДРУГИХ КУРАНСКИХ ИЗВАДАКА ОД ПОСЕБНЕ ЗАНИМЉИВОСТИ	стр. 61
❖ ДОДАТАК – ЗА СРПСКО ИЗДАЊЕ	стр. 63
❖ КОМЕНТАРИ И НАПОМЕНЕ – ЗА СРПСКО ИЗДАЊЕ	стр. 71
❖ ПОГОВОР НАД ПОГОВОРИМА – ЗА СРПСКО ИЗДАЊЕ	стр. 74



УВОДНЕ МИСЛИ

«Ако би се ми саглашавали у (вјеро)учењу, били би једног догмата (вјере).» [Свети Григорије Палама, Архиепископ Солунски, ЕПЕ 1994, Том 7, Писмо својој Цркви стр. 190 и писмо из заробљеништва стр. 208]

«Заиста, господар који под својом влашћу има многе народе, потребно је да са тачношћу зна о свакој вјери (догми).» [Свети Григорије Палама, Архиепископ Солунски, ЕПЕ 1994, Том 7, стр. 213].

Упитао је Свети Апостол Павле Галате:

«Зато ли вам постадох непријатељ, што вам истину говорим?» [Гал 4, 16]

«Као што из једног гутљаја вина можемо да судимо о свом вину у суду, тако и од ових неколико ствари можемо да познамо ...»

[Јован Кантакузен VI, Апологија, IV, стр. 557-560]

«Било како било, у савременој светској заједници која се налази у односима сталне међузависности, свет ислама има озбиљну улогу. У вези с тим, суштинско познавање начела и проблема тог света не само да је корисно, **већ је из многих разлога неопходно**. [Архиепископ Албански Анастасије / Јанулатос, стр. 20/]

«Ко тражи да разумије Ислам требао би да се обрати Курану». [Gerhard Endress, ISLÂM, издавач Μεσούγειος, стр. 40]

СКРАЋЕНИЦЕ

в. – види

гр. – грчки (језик)

Гал – Саборна посланица Св. апостола Павла Галатима

Дап – Дјела апостолска

енг. – енглески (језик)

Еф – Саборна посланица Св. апостола Павла Ефесцима

Зах – Књига пророка Захарије

из. – издање

Ис – Књига пророка Исаије

Јак – Саборна посланица Св. апостола Јакова

Јер – Књига пророка Јеремије

Јн – Свето Јеванђеље од Јована

к. – коментари и напомене

књ. – књига, књизи

Лат. изд. – Латинично издање

Лк – Свето Јеванђеље од Луке

љ.Г. – љето Господње (година од рођења Христовог /наша [нова] ера/)

Мал – Књига пророка Малахије

Мих – Књига пророка Михеја

Мк – Свето Јеванђеље од Марка

Мт – Свето Јеванђеље од Матеја

нап. – напомена

Откр – Откровење (Апокалипса) Јованово

пит. – питање

ПрС – Приче Соломонове

Пс – Псалми Давидови

Рим – Саборна посланица Св. апостола Павла Римљанима

рус. – руски (језик)

Св. – Свет, Свети, Светог

Сирах – Премудрости Исуса сина Сирахова

стр. – страница

Суд – Књига о судијама

Т. – том (књига)

уп. – упореди

ХКЦ – Хришћански културни центар

1 Мој – Прва књига Мојсијева, ПОСТАЊЕ

2 Мој – Друга књига Мојсијева, ИЗЛАЗАК

3 Мој – Трећа књига Мојсијева, ЛЕВИТСКА

1 Јн – Прва Саборна посланица Св. апостола Јована

1 Кор – Прва Саборна посланица Св. апостола Павла Коринћанима

1 Пет – Прва Саборна посланица Св. апостола Петра

1 Цар – Прва књига о царевима

БИБЛИОГРАФИЈА ЗА СРПСКО ИЗДАЊЕ

- ❖ [БИБЛИЈА], Свето Писмо Старога и Новога Завјета, Свети Архијерејски Синод Српске Православне Цркве, Београд, 2012.
- ❖ Григорис Канарис, ОСНОВЫ ХРИСТИАНСКОГО ВЕРОУЧЕНИЯ И ИСЛАМА, 15-е издание ЯНВАРЬ 2022.
- ❖ Grigorios Kanaris, PRINCIPLES OF CHRISTIAN TEACHING AND ISLAM, 12th Edition, Autumn 2023.
- ❖ [KORKUT] KUR'AN s prevodom, preveo Besim Korkut, Izdavač: Kompleks Hadimu - 1 - Haremejni -š- Šerifejni -1- Melik, u Medini (Saudijskoj Arabiji) Godine 1412. h.
- ❖ [PANDŽA - ČAUŠEVIĆ] KUR'AN časni, prevod: Muhammed Pandža - Džemaluddin Čaušević, Izdavač: Islamic Relief Committee, 1414. hidžra (1993. Љ. Г.)
- ❖ [KARIĆ] KUR'AN, Bosanska knjiga, Sarajevo, 1995.
- ❖ [MLIVO] KUR'AN, sa arapskog preveo Mustafa Mlivo, Bugojno, 2004.
- ❖ [ЉУБИБРАТИЋ] КОРАН, превео Мићо Љубибратић (Херцеговац), Биоград, штампано у државној штампарији Краљевине Србије 1895, репринт - «СВЈЕТЛОСТ» Сарајево 1990.
- ❖ ΤΟ ΕΝΔΟΞΟ ΚΟΡΑΝΙΟ, превод на грчки Γιώργος Λ. Προεστός са изворника: THE GLORIOUS QURAN, English Translation of Irfan ul Quran by Shaykh ul Islam Dr Muhammad Tahir ul Qadri, MINHAJ-UL-QURAN INTERNACIONAL (and ΚΑΚΤΟΣ), Greece 2017.
- ❖ Τό Κοράνι (Μετάφραση /Νιόβη Νικολαΐδου/), ΚΑΛΟΚΑΘΗ, Αθήνα 2008.
- ❖ СМЫСЛОВОЙ ПЕРЕВОД СВАЩЕНАГО КОРАНА НА РУССКИЙ ЯЗЫК, превод с арапског Кулиева Эльмира, Медина: Комплекс имени короля Фахда по изданию священного Корана, 1423/2002.
- ❖ THE QUR'AN, English Meanings and Notes by SAHEEN INTERNATIONAL, DAR QIRAAT, Riyadh, November 2013.
- ❖ [Ел-Бухари] Ел-Џамиус-Сахих ЕЛ-БУХАРИ, Ел-Бухаријева збирка хадиса (у 7 књига) друго, допуњено издање, Нови Пазар 2022. [Лат. изд.]
- ❖ [Ел-Муслим] Муслимова збирка хадиса с коментаром (у 8 књига), Зеница - Нови Пазар, 2015. [Лат. изд.]
- ❖ [Ебу Давуд] Сунен Ебу Давуда (у 7 књига), Ел-Келимех, Нови

Пазар 2012 [Лат. изд.]

❖ [Кудсиј] Збирка хадиса Кудсија, у двије књиге, Тузла 2011.
[Лат. изд.]

❖ [Karadawi] Јусуф ел Карадави, Ислам цивилизација будућности, Ел-Келимех (...), Нови Пазар 2004. [Лат. изд.]

❖ [Кирило] Свети Кирило Јерусалимски, КАТИХЕЗЕ, манастир Острог 2009.

❖ [Варсануфије - Јован] Ава Варсануфије и Јован Пророк, ДУХОВНО РУКОВОЂЕЊЕ, манастир Хиландар 2000.

❖ [An-Nasâ'i] Sunan An-Nasâ'i (English Translation), DARUSSALAM 2007.

❖ [At-Tarmidhi] Jami At - Tarmidhi (English Translation), Volume 6, DARUSSALAM 2007.

❖ [Ibn Majah] Sunan Ibn Majah (English Translation), DARUSSALAM 2007.

❖ [Sex and Allah 2] by Christain Prince, 2018.

❖ [Zarabozo] What is Islam, by Jamaal al-Din M. Zarabozo, Kingdom of Saudi Arabia; Ministry of Islamic Affairs Endowments, Da'wah and Guidance 1435H - 2014 G

❖ [Јанулатос] Архиепископ Анастасије (Јанулатос), ИСЛАМ, Хришћански Културни Центар, Београд, 2005.

❖ [Јанулатос II] Αναστασίου (Γιαννουλάτου) Αρχιεπισκόπου Τυράνων καί πάσης Αλβανίας, ΙΧΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΥ, Γ' έκδοση, ΑΚΡΙΤΑΣ 2006.

❖ [Јанулатос III] christianikispitha.gr

❖ Јосиф Флавије «Јудејске Старине 1, 2», ДВЕРИ, Београд [2008.]

❖ [Еспозито] Џон Л. Еспозито, ОКСФОРДСКА ИСТОРИЈА ИСЛАМА, СЛИО 2002.

❖ [Шебел] Малик Шебел, Речник заљубљеника у Ислам, Службени гласник, Београд, 2017. [Лат. изд.]

❖ sunnah.com (хадиси на енглеском и арапском)

❖ hadis.uk (хадиси на руском језику)



ПРЕДГОВОР СРПСКОМ ИЗДАЊУ

„Тако пише у манихејским [кривовјерним] књигама.
Лично смо то прочитали, не верујући онима који су то причали.

Ради ваше сигурности, упуштали смо се у проучавање
њихове пропасти.“ Свети Кирило Јерусалимски
(Кирило, 113 /34/)

На крају смо се, ипак, одлучили да приложимо и наш
додатак на крају књижице! Због чега?

Прво, да би је мало употпунили с неким подацима које
није навео аутор, а ти подаци су само једна капљица у мору са-
мообмане наше браће (само по тијелу) Мухамеданаца. Та само-
обмана (прелест) огледа се у томе да данас не сматрају ништа
лоше да њихово предање (хадис) износе пред читаво човјечан-
ство, и то чак са гордошћу, и да само у неким случајевима изо-
стављају појмове (уп. **Додатак енг. beds, рус. в постели/**) или
их погрешно преводе са арапског. Тако да, између осталог, твр-
де да: „прилежни читалац (истраживач) Курана, хадиса, класич-
них исламских аутентичних (извора) (...) [†](може да се увјери да
поменути извори)[†] показују да је Ислам једна религија која не
само да штити људска права, него и унапређује мир, трпељивост
и друштвено-економски напредак.“ [ТО ΕΝΔΟΞΟ ΚΟΡΑΝΙΟ, vii]
[†](уп. к. 1)[†]

Друго, данашњи човјек углавном не чита, и бојимо се да
ће ријетко ко да иде на нашу страницу (our-ahmed. org) да би упо-
тпунио своје знање о тако једној митској, и рекли бисмо суштин-
ској теми данашњице. Називамо митској јер, свакако, **Мухаме-
данци: нису муслимани и исламисти**, у метафизичком, онто-
лошком и, поготово, есхатолошком смислу. Јер «У арапском је-
зику *ислам* је глаголска именица изведена из речи *аслама* која
значи „одустао је, предао се или покорио се. У чисто етимоло-
лошком смислу *ислам*, дакле, означава идеју предаје или покор-
ности [†](вољи Божијој).[†] (...) А особа која тако спозна Бога је
муслим (женски род *муслима*), „онај који се покорава божанској
истини“ и који се у свом односу према Богу руководи таквом
свешћу о одговорности коју човечанство има према свом ство-

ритељу.» (Еспозито, 84) „[†](Тј.)[†] **ријеч islam** значи покорност Богу, а **muslim** покоран Вишњем“. » (Јанулатос II, 235) [†](уп. к. 2)[†] Признајући да су **Мухамеданци муслимани и исламисти** самим тим признајемо да је Куран истинит, и да је Мухамед у праву што нас сматра невјерницима, и да је исправно што нас је проклињао у његовој књизи (9. Покајање (At-Taubah) 30), а затим и на самрти. [†](уп. к. 3)[†]

У нашем времену „политичке коректности“ и „религиозне толеранције“ свакако је „сулудо“ дотицати се или обарати **митове данашњице** који су постали **догме и аксиоми** равнодушног свјетоназора у коме живимо.

У заглављу смо споменули ријечи Светог Кирила Јерусалимског који претходно наводи: „А они тврде да киша настаје из љубавног лудила. И усуђују се да кажу како постоји на небу некаква леполика девојка са леполиким младићем. И да долази време њихове прљаве похоте, у време парења камила и вукова. И да младић у зимско доба манито облеће око девојке; он око ње, кажу, облеће, а она му бежи и од тог облетања он се зноји. Од тог његовог знојења настаје киша! Тако пише у манихејским [кривовјерним] књигама“ (Кирило, 113 /34/). Можемо да примијетимо да су кривовјерни Манихејци били претходници „бајковитих“ и „пикантних“ Мухамедових хадиса.

Аутор је навео да би се требало нагласити да се „не наводе богословске разлике, пошто чине поље посебног занимања“, тако да би у нашем предговору навели сву суштину Мухамеданства у само пар ријечи: «Кршћански морал је у бити нереалан јер је изнад уобичајних људских могућности. Тако се у Новом Завјету вели: „Волите своје непријатеље и благословите оне који вас проклињу. Ко те ошамари по десном образу, окрени му и лијеви, а ко ти украде кошуљу, дај му и огртач...“ (Karadawī, 171; Уп. **Поговор над поговорима**)». Додуше, постоје и крште-не душе које не разумију ове ријечи и не живе по Заповјестима Христовим. На претходни став можемо да додамо извадак из бесједе Архиепископа Албанског г. Анастасија: „Данас постоји једна тајна (тајанствена) исламизација и још [чак] код Православних Хришћана. Кад желимо једног Хришћанина без Крста, кад нам се свиђају службе, празници, литаније (крсни ходови),

јелоосвећење, међутим не један лични Крст. Када кажемо `Слава ти Боже` само за угодна дешавања у нашем животу, а не [и] за неугодна. Кад примамо свјетска достојанства или начела (принципе) која угађају нашем егу, али нису Христова. Тада, шта значи ово? Да се приклањамо муслиманству, које је религија без Крста [= без страдања /ношења свога Крста/, без борбе против гњева ...]" (Јанулатос III).

Навешћемо још и став једног француског интелектуалца: „Муслимани грдно греше што не читају дела својих противника, јер би из њих научили да себе воле на другачији начин него што су то уобичајили“ (Шебел, 460). Да, неки би, који заиста желе да служе **истинском Алаху** (= Богу Створитељу и Сведржитељу: Једном Богу у три Божанска лица: Оцу и Сину и Светоме Духу), читајући хришћанска дјела могли би да се воле „на другачији начин“, **спознајући љепоту** и истинитост **истинског хришћанства**, а све то и кроз читање неразумних и антилогичних Хадиса, као и Курана; али за то је потребно распињање свијету тј. одбацивање свих мухамеданских заблуда.

Поштовали смо аутора и остављали смо појмове „муслиман(и)“ и „ислам“.

Негдје смо изостављали напомене аутора по питању нумеризације ајета (стихова) у преводу од ПЕНДАКИСА која се разликује од других превода на грчки; тако нешто исто је и код превода на српски „Панџа - Чаушевић“.

Избрисали смо појам Сура (глава) (*гр. Σοῦρα, енг. Sûrah*), које је аутор иначе наводио, да бисмо растеретили простор у књижици, а на српском нигдје нисмо наводили (писали) Сура него смо прво наводили арапски број Суре, па српски и енглески назив, а затим арапски број ајета (стиха) нпр. 5. Трпеза (*Al-Mâ'idah*) 45.

Послије завршетка посљедње главе ауторове књижице, додали смо наш: ДОДАТАК, КОМЕНТАРИ-НАПОМЕНЕ, и ПОГОВОР НАД ПОГОВОРИМА. Коментаре-напомене смо уз текст означавали словом **к.** и арапском бројком (нпр. **к. 1**).

Наша (електронска) страница /site/ је у повоју. Требаће нам не мало времена да се испуни са много обилном материјом, која, нажалост, постоји поглавито не на српском језику. Ваша

новчана помоћ за превођење, прије свега, са енглеског и руског језика, — биће огромна!

Књижица се НЕ продаје, њу посвећујемо Светом новомученику Ахмеду краснописцу, који је и заштитник наше стране! На нашој страници она се налази у електронском облику, и може да се преузме на шест (6) разних језика у облику ПДФ-а.

Благодаримо свима онима који су помогли, на било који начин, да се изда ова књижица у Славу Тројичног Бога: Оца и Сина и Светог Духа. АМИН!!!

Христољуб Србљанин-Бошњак



ПРЕДГОВОР АУТОРА

Циљ присутног рада јесте да допринесе у познању нечег другог и приступу различитој вјери једног другог нашег ближњег, који поред свега овог, НЕ ПРЕСТАЈЕ ДА ЈЕ НАШ БРАТ ⁺(ПО ТИЈЕЛУ)⁺. Имајући ово као средишњу замисао, не настоји се једном сухом излагању упоредних закључака. Све изложено потпуно је ⁺(само по себи)⁺ неупоредиво међу собом. ⁺(Јер разлика између истинског Хришћанства и Мухамеданства, разлика је као између Неба и Земље.)⁺ Међутим, представљају се неки подаци који могу да занимају простог читаоца, читаоца–истражитеља, и још равнодушног или безбожника (атеисту).

Требало би нагласити да се не наводе богословске разлике, пошто чине поље посебног занимања (специјалног интересовања).

КОРИШТЕНА КУРАНСКА ИЗДАЊА

(1) «То Ιερό Κοράνιο», превод Арапа Јелиниста на грчки са арапског, професора Универзитета у Каиру Al Azhar, издање комплекса краља Фахда, одштампано у Медини (Саудијска Арабија) година хиџре 1418. (1997. Ј. Г.).

Сматра се прикладно да се подвуче, као што смо претходно поменули, превод је учињен од арабоговорних муслимана без икаквог мијешања Грка. Рецензент је био Цихад Билал Халил и дјело је новчано донирано од ⁺(Гркиње)⁺ Мариане Лаци. Превод је обављен у Каиру (Египат), а штампано је у Медини, чињеница која утврђује вјеродостојност издања и искључује било какве измјене ⁺(садржаја Курана.)⁺

(2) «THE NOBLE QUR'ÂN», превод на енглески од Dr. Muhammad Taqî-ud-Dîn al-Hilâlî и Dr. Muhammad Muhsin Khân, Издање: King Fahd Complex Madinah K.S.A. (Kingdom of Saudi Arabia) година 1430. А.Н. (2009 Ј. Г.).

(3) «То Κοράνιον», μεταφρασθέν εκ του Αραβικού κειμένου υπό Γερασίμου Ι. Πεντάκη, Αθήνα 1886, Εκδότης Ανέστης Κωνσταντινίδης.

(4) «То Ιερόν Κοράνιον» μεταφρασθέν υπό Μίνας Ζωγράφου - Μεραναίου, δεκαετία του 1960, εκδόσεις Δαρεμά.

(5) «То Κοράνι», μετάφραση Νιόβης Νικολαΐδου, το έτος 2008, Εκδόσεις «ΚΑΛΟΚΑΘΗ».

(6) «То Ιερό Κοράνιο», μετάφραση Φιλολογικής Ομάδας Κάκτου, το έτος 2002, Εκδόσεις «ΚΑΚΤΟΣ».

КОМЕНТАР: Збир превода горепоменуте библиографије подудара се са куранским изразима изворног текста (који је написан на арапском): «**ратујте**», «**убијајте**», «**распињите**», «**бијте жене**», поништавајте заклетве итд.

**НАЧЕЛА
ХРИШЋАНСКОГ УЧЕЊА
И ИСЛАМ**



ХРИСТОС
је рекао: «ЉУБИТЕ
(= ВОЛИТЕ ...)»

♦ «Чули сте да је казано: Љуби ближњег својег, и мрзи непријатеља својег. А ја вам кажем: Љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који вас мрзе и молите се за оне који вас вријеђају и гоне» (Мт 5, 43-45).

♦ «Јер ако љубите оне који вас љубе, какву плату имате? Не чине ли тако и цариници? И ако поздрављате само браћу своју, шта одвише чините? Не чине ли тако и незнабошци? Будите ви, дакле, савршени, као што је савршен Отац ваш небески» (Мт 5, 46-48, Лк 6, 32-33).

♦ «И љуби ближњег својег као себе самога» (Мт 19, 19 & 3 Мој 19, 18).

♦ «Љуби Господа Бога својег (...) Љуби ближњег својег као самога себе. О овим двје-ма заповијестима виси сав Закон и Пророци» (Мт 22, 37-40, Мк 12, 30-31).

♦ «И љубити њега свим срцем својим и свим разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњег као самога себе, веће је од свију паље-ница и жртава» (Мк 12, 33).

МУХАМЕД
је рекао: «РАТУЈТЕ...
УБИЈАЈТЕ»

♦ «(...) они [†](вјерници) [†] ће се на Аллахову путу **борити**, па **убијати и гинути**» [9. Покајање (At-Taubah) 111] 111]. «They **fight** in Allâh's Cause so **they Kill** (others) and **are Killed**». «Прописује вам се **борба**, мада вам није по вољи! - Не воли-те нешто, а оно може бити **до-бро за вас**; (...) » [2. Крава (Al-Baqarah) 216].

КОМЕНТАР: «ДОБАР» је рат за муслимане. Такође, наглашава се да је заповијест «ратујте» писмено утврђена, дакле, придаје се посебан нагласак и значај.

♦ «**Ви њих нисте убијали** него Аллах» [8. Плијен (Al-Anfâl) 17]. «You **killed** them not, but Allâh **killed** them». КОМЕНТАР: Подстичу се да убијају без устезања и гриже савјести. Не убијају они, него Алах (њихов Бог).

♦ «**И борите се (убијајући их)** против њих док многобоштво не ишчезне и док само Аллахо-ва вјера не остане» [8. Плијен (Al-Anfâl) 39]. КОМЕНТАР: Сагласно са овим ајетом, пре-овладаће **МИР** у свијету, **КАД СЕ УБИЈУ СВИ ОСТАЛИ**.

КОМЕНТАР: Љубав к Богу и ближњима као самом себи, изнад је свију жртава.

♦ « (...) **Љубите непријатеље своје**, добро творите онима који вас мрзе; Благосиљајте оне који вас куну, и молите се за оне који вас вријеђају 29 (Лк 6, 27-28).

♦ «**Будите**, дакле, **милостиви** као и Отац ваш ⁺(небески) ⁺што је милостив» (Лк 6, 36).

ХРИСТОС

♦ Христос је строго прекорио Петра који није прекратио животни вијек Малху, него му је одсјекао ухо (Јн 18, 10-11). Заиста « (...) И дохвативши се уха његовог, исцијели га» (Лк 22, 50-51). Спријечио је Своје ученике да користе силу и исцијелио („прилијепио“) је ухо Малху.

♦ Апостол Павле је рекао: «Јер се сав Закон испуњава у једној ријечи, у овој: Љуби ближњега својега као себе самога. Али ако један другога уједа-те и прождирете, гледајте да се међусобно не истријебите» (Гал 5, 14-15).

♦ Архепископ Албански Анастасије (Јанулатос), у његовој књизи „ИСЛАМ“, ХКЦ, 2005, стр. 187-188, наводи за Jihād

Г. Пендакис у уводу својега дјела «Куран» коментарише горњи стих: «⁺(Мухамед)⁺ овим ајетом одбацује вјерску трпељивост».

♦ «(Борите се и) **убијајте** многобошце гдје год их нађете» (9. Покајање (At-Taubah) 5). КОМЕНТАР: Непрестано се понавља **стални заповједни начин**: ратујте, убијајте.

МУХАМЕД

♦ «**Борите се против њих!** Аллах ће их **рукама вашим** казнити и понизити, а вас ће против њих помоћи, и груди вјерника залијечити и из срца њихових бригу одстранити» (9. Покајање (At-Taubah) 14-15). КОМЕНТАР: Гњев и бијес једног муслиманског народа лијечи се ратом у коме су Алахова оруђа (њиховог Бога): исламистички бојовници са својим рукама.

♦ «**Борите се** против оних који ма је дата Књига, а који не вјерују ни у Аллаха (...) и не исповиједају истинску вјеру» [9. Покајање (At-Taubah) 29].

«**Fight** against those who believe not in Allâh (...) and those who acknowledge not the religion of truth (i.e. Islâm)». КОМЕН-

⁺(Џихад)⁺ : «Под утицајем мирољубивих декларација и неговања пријатељске атмосфере међу народима, данас (књига је написана 1975. — прим. изд.) се обично говори о овом значајном чиниоцу исламске тактике (Jihâd). Међутим, чак и ако се изузму одређени историјски догађаји, остају свети текстови. Охрабрење Курана у односу на динамично, борбено суочавање с „неверницима“ често је и непосредно: ⁺(уп. 2. Крава (Al-Baqarah))⁺ (...) ⁺(Ислам је увијек био наметљив)⁺ **тамо где убеђивање није доносило резултата, оштрица мача је била убедљивија. (...) На тај начин он је брзином муње успео да завлада простором од Гибралтара до реке Инд.** Исламу, да би завладао, нису били потребни милиони мученика, његових следбеника, као што је то било потребно хришћанству. Више је волео да нове вернике потражи међу следбеницима других религија».

♦ Шта значи Jihâd ⁺(Џихад)⁺: У стиху 190, 2. Суре Курана, постоји сљедећа подбиљешка о ⁺(Џихаду)⁺ Jihâd: «Al –Jihâd (holy fighting) in Allâh's Cause (with full force of numbers and weaponry) is given the utmost importance in Islâm and is one

ТАР: Који не вјерују у Ислам против њих ће се водити ратови. Слобода и вјерска трпељивост (религиозна толеранција) су појмови неспојиви и неприхватљиви у Исламу.

♦ «И **борите се** против њих све док многобоштва не нестане и док се Аллахова вјера слободно исповиједати не могне. Па ако се окане, онда непријатељство престаје, једино против насилника остаје» (2. Крава (Al-Baqarah) 193).

♦ «О вјерници, **борите се против неvjерника** (...) и нека они осјете вашу строгост» (9. Покајање (At-Taubah) 123).

♦ «О вјерници, будите опрезни и наступајте или **у четама или одједном сви**» (4. Жене (An-Nisa'). 71). КОМЕНТАР: То да дјелују скупно (у групи), ⁺(поготово у данашње вријеме)⁺ дугује се горњем стиху.

♦ «Међу вама има и таквих који ће сигурно оклијевати **⁺(у рату)⁺**» (4. Жене (An-Nisa') 72).

♦ «И **нека се** зато на Аллахову путу **боре** (...). А онога ко се бори на Аллахову путу, па погине или побиједи, Ми ћемо, сигурно, обилно наградити» (4. Жене (An-Nisa') 74).

of its pillars (on which it stands). By Jihâd Islâm is established (...) and His Religion (Islâm) is propagated. By abandoning Jihâd (...) Islâm is destroyed and the Muslims fall into an inferior position: their honor is lost, their lands are stolen, their rule and authority vanish. Jihâd is an obligatory duty in Islâm on every Muslim, and he who tries to escape from this duty, or does not in his innermost heart wish to fulfill this duty, dies with one of the qualities of a hypocrite». У слободном преводу горепоменуто: «Al-Jihâd (света борба) на Алаховом путу (с пуном силом броја и оружја) у Исламу се придаје највећа важност и један је од његових стубова (на којима стоји). Цихадом је успостављен Ислам (...) и његова вјера (Ислам) се пропагира. Напуштањем цихада (...) Ислам је уништен и муслимани падају у подређени положај: њихова част је изгубљена, њихова земља је украдена, њихова владавина и ауторитет нестају. Цихад је обавезна дужност за сваког муслимана у Исламу, а онај ко покуша да побјегне од ове дужности, или не жели у свом срцу да испуни ову дужност, умире с једном од каквоћа (каквота /qualities/) лицемјера».

♦ «А зашто се ви не бисте **борили** на Аллаховом путу (...)» (4. Жене (An-Nisa') 75).

♦ «Вјерници се **боре** на Аллаховом путу ...» (4. Жене (An-Nisa') 76).

♦ «Зато се **бори** на Аллаховом путу, (...), а подстичи и вјернике [†](на рат)[†] » (4. Жене (An-Nisa') 84).

♦ « (...), па сте једне побили, а друге као сужње узели» (33. Савезници (Al-Ahzab) 26).

♦ «Проклети нека су! Гдје год да се нађу, нека буду ухваћени и **убијени** (33. Савезници (Al-Ahzab) 61).

♦ «И дао вам је да наслиједите земље њихове и домове њихове и богатства њихова, и земљу којом прије нисте ходали - Аллах све може» (33. Савезници (Al-Ahzab) 27).

♦ У издању на енглеском, (које дијеле амбасаде Саудијске Арабије) утисак изазива један стих (8. Плијен (Al-Anfâl) 60), у коме је додат разјашњивачки коментар с помињањем савремених војних нападачких оруђа: «And make ready against them all you can of power, including steeds of war (**TANKS, PLANES, MISSILES, ARTILLERY**) ».

ПРЕВОД: «И спремите против њих сву могућу војну

♦ У интервјуу које је дао capital. gr у петак 29. Српањ (Јули) 2016. (час постављања: 00:31), И. Мазис, професор Геополитике на Атинском Каподристриском Универзитету је појаснио: «Често помињем да Ислам није једна било каква религија и због тога би требало да појмимо да Муслимани **почиониоци терористичких напада нису другомислећи**, него само вјерници. **Наша култура (...)** нам не допушта да **разумијемо нити што каже Куран нити да схватимо да на ове нападе наговарају (диктирају) свештени текстови**».

♦ На приговор неких да су и Хришћани убијали, подразумевајући Крижарске походе ^{+(уп. к. 4)+} одговор је прост: ако један злочинац из обманивачких циљева обуче љекарску одежду и убије ^{+(нпр. хирург)+}, злочин се неће приписати свим лијечницима, него томе који је узурпирао њихово звање (одежду). Христос, Св. Апостоли и Св. Оци никад(а) нису предали ратну праксу. Иначе **први који су претрпјели од Крижара** нису били Арапи него **Православни Хришћани Истока**. Нигдје Христос није тражио заштиту оружјем **Самог Себе или вјере**. И ако је знао, и претходно рекао Ње-

силу, укључујући ратне коње (**ТЕНКОВЕ, АВИОНЕ, РАКЕТЕ, АРТИЉЕРИЈУ**) !!!» Вриједи да се упитамо, **да ли ће са оваком врстом подстицања доћи мир у свијет**. Да ли је нетолерантан онај који испољава (живи) горњи одјељак или они који изражавају овакву врсту коментара на такве текстове?

♦ На крају издања Курана на енглеском, које је претходно поменуто, и још одређење под појмом «killing» ^{+(убијање)+} који се доноси у brief index (налазишту појмова), журни (непажљиви) читалац извлачи закључак да је Куран једна књига која осуђује убиство. Ово се дугује томе да су напомене које се помињу у горњем појму обмањујуће ^{+(варљиве)+} ^{+(Као што то, у неким случајевима, Мухамеданци раде у преводу са Арапског)+}. Међутим, ови стихови (у оквиру текста) **не забрањују убиство**. Више аналитички, «killing» ^{+(убијање)+} помиње се у налазишту појмова ^{+(brief index)+} : «Do not kill anyone» ^{+(под killing, страница 926)+}, с напоменом на (17. Ноћно путовање (Al-Isrâ') 33).

У одређеном одјељку Курана наводи се сљедеће: **«DO NOT**

говим ученицима, о Својим страдањима није сабрао Своје вјернике (сљедбенике) у ратно и борбено противљење за Његову заштиту и покриће. Исти мирни ход (курс) су наставили Св. Апостоли, Св. Оци Св. Цркве.

♦ **Што се тиче данашњих војних похода владара свијета и националних вођа**, који тврде да то бива у име њиховог Бога, њихов бог није истинити Бог православних Хришћана, него јаво човјекоубица «⁺(јер)⁺ он бјеше човјекоубица од почетка» (Јн 8, 44). И ако неко настоји тврдећи да је тај Православни Хришћанин убио, одговор је јасан: Пошто Христос није допустио такво понашање Његовим вјерницима, који не слушају — не припадају Њему.

KILL ANYONE whose killing Allâh has forbidden **EXCEPT FOR A JUST CAUSE**». Пре-вод: **И НЕ УБИЈАЈТЕ НИКОГА** кога је Аллах забранио, **ОСИМ КАД ПРАВДА ЗАХТИЈЕВА!** (17. Ноћно путовање (Al-Isrâ') 33). У коментари-сању истог одјелјка наводи се «Не should not kill except the killer». ПЕРЕВОД: „Не треба да убија осим убице.“ Сличне референце постоје и у другим ајетима.

Показатељно:

а.) 25.Разликовање (Al-Furqân) 68 «... и који, оне које је Аллах забранио, **не убијају, осим када правда захтијева**».

б.) 6. Стока (Al-An'âm) 151

«Не убијајте оног кога је Аллах забранио убити, осим када то правда захтијева» «Kill not anyone whom Allâh has forbidden, except for a just cause (according to Islâmic law) ».

в.) 5.Трпеза (Al-Mâ'idah) 32 гдје **дозвољава убиство** убице или оног који шири зло на земљи: «**ако неко убије некога који није убио никога**, или онога који на Земљи наред не чини као да је све људе поубијао. **If anyone killed a person not in retaliation of murder, or to spread mischief in the land —**

it would be as if he killed all mankind».

г.) 5. Трпеза (Al-Mâ'idah) 45:
« глава за главу, [†](и око за око, и нос за нос, и ухо за ухо, и зуб за зуб, а да ране треба узвратити)[†] Life for life (...) ».

**ДАКЛЕ ОБАДВИЈЕ
РАЗЈАШЊИВАЧКЕ
РЕФЕРЕНЦЕ НА «KILLING»
[†](УБИЈАЊЕ)[†] У BRIEF
INDEX[†] (НАЛАЗИШТУ
ПОЈМОВА)[†] СУ НЕТАЧНЕ
И ОБМАЊУЈУЋЕ!!!** Вриједи

да се помене да се куранска фраза «Do not kill anyone [†](не убијајте никога)[†]» користила као додатак у неким муслиманским продавницама у САД после пада [†](рушења)[†] близанаца 11. 9. 2001.

♦ На могућу жалбу да у једном brief index [†](налазишту појмова)[†] није могуће да се изнесу читави стихови, одговарамо, да чак и тако, овдје се не наводи нити један од ајета који се односе на подстицање и заповијест: kill [†](убиј)[†] !

ХРИСТОС РАЗАПЕЛИ СУ ГА

♦ Види референце у цјели-ни НЕТАЧНОСТИ да је Христос (НЕ)РАЗАПЕТ Пророчко слово Христа о гоњењима и убиствима које ће да поднесу Хришћани [†](у будућности) [†]

♦ « (...) долази час када ће сваки ко вас убије мислити да Богу службу приноси» (Јн 16, 2). КОМЕНТАР: Муслимани кад одсијецају главе, каменују, убијају, тад вичу: «Алах(у) Екбер» (=Бог је велик). Dominique Urvoay и MarieThérèse Urvoay, ову фразу објашњавају као следеће: « Алах(у) Екбер увијек је значило – и још увијек значи – супротстављање (могуће са оружјем) немуслиманским силама». [†](изворник) [†]DOMINIQUE URVOY, MARIE THERESE URVOY [†] (Les mots de l'islam, Presses Universitaires du Mirail, 2004) [†], Ισλάμ, λέξεις – έννοιες – σύμβολα, Εκδόσεις Κέδρος 2009, стр. 16.

♦ « (...) И не бојте се оних који убијају тијело, а душу не могу убити (...) » (Мт 10, 28).

♦ «А кажем вама, пријатељи-ма својим: Не бојте се оних који убијају тијело и потом не

МУХАМЕД ЗАПОВИЈЕДА [†](И ЗАГОВАРА) [†] : ДА СЕ РАЗАПИЊУ(!!!), ДА СЕ УБИЈАЈУ И ОДСИЈЕЦАЈУ РУКЕ - НОГЕ

♦ «Казна за оне који против Аллаха и Посланика Његова војују и који неред на Земљи чине јесте: **ДА БУДУ УБИЈЕНИ, (!!!) ИЛИ РАЗАПЕТИ (!!!), ИЛИ ДА ИМ СЕ РУКЕ И НОГЕ ОДСИЈЕКУ (!!!)**» [5. Трпеза (Al-Mâ'idah) 33]. Слично је написано и у издању на енглеском: «The recompense of those who wage war against Allâh and His Messenger and do mischief in the land is only that they **SHALL BE KILLED (!!!) or CRUCIFIED(!!!) or THEIR HANDS and THEIR FEET BE CUT OFF(!!!)** from opposite sides».

КОМЕНТАР: Којег тисућљећа у прошлости се тичу оваква дјејствија? Распињање је једно од најпаћеничких мучења. Замислимо једног исламисту, кад се не слаже с неким, да га закива на крст и усправља га закивеног, и да га посматра равнодушан као разапетог све док не прође

могу ништа више учинити» (Лк 12, 4).

♦ «Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће вас народи омрзнати због имена мога» (Мт 24, 9).

ХРИСТОС НИЈЕ ВОДИО РАТОВЕ

ИСТИ МИРОЉУБИВИ ПРАВАЦ су задржали Свети Апостоли и Свети Цркве[†] (Христове)[†].

♦ Озакоњује оно што не води к рату (борби) и насилничким дјелима.

♦ «Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати» (Мт 5, 9).

♦ «(...) и они ће расковати мачеве своје на раонике, и копља своја на српове; неће дизати мача народ на народ, нити ће се више учити рату. Него ће сједјети сваки под својом виновом лозом и под смоквом, и неће бити никога да их плаши; (...)» (Мих 4, 3-4).

♦ «(...) те ће расковати мачеве своје на раонике, и копља своја

више од 24 часа до његове смрти. Корисна је и једна оцјена цивилизацијског нивоа земаља гдје на почетку трећег тисућљећа, **РАЗАПИЊУ (!!!) или УБИЈАЈУ (!!!) или ОСАКАЋУЈУ (ОДСИЈЕЦАЈУ УДОВЕ) (!!!)** оних који су супротног мишљења.

МУХАМЕД ВОДИО 65 БОЈЕВА

(27 од њих сам је руководио)

ИСТИ РАТНИ ПРАВАЦ и дух слиједили су његови непосредни наслједници; прва 4 халифа и затим династије (Омајадон, Абасидон итд.)

♦ Треба да нагласимо да помињање неких битака и похода у Курану, нису духовне битке, него **повјесне чињенице**:

♦ Битка код Бедра (battle of Badr): 3. Имранова породица (Ali - Imrân) 123, victorious at Badr).

♦ Битка код Ухуда (battle of Uhud): 3. Имранова породица (Ali - Imrân), Стихови (ајети): 152, 121, 37, 155, 166.

♦ Друга битка код Бедра, 3. Имранова породица (Ali - Imrân) 174.

на српове, неће дизати мача народ на народ, нити ће се више учити боју» (Ис 2, 4).

КОМЕНТАР: Куран помиње **МАТЕРИЈАЛНЕ РАТОВЕ** и битке. То потврђује, између осталог, и једна скупина стихова који подстичу муслимане да ратују за Алаха. « (...) и **борите се** на Аллахову путу **залажући иметке своје и животе своје!** [в. 4. Жене (An-Nisâ') 95; 9. Покајање (At-Taubah) 41, 44, 88; 61. Бојни ред (As-Saff) 11]. Наглашава се да са изразом **«иметци» (који је материјалан)** и **«животима својим»** (тј. душа и тијело), потврђује, да се односи на материјалне ратове.

ХРИСТОС СЕ ЗАНИМА ЗА МИР

♦ «Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати» (Мт 5, 9).

♦ « (...) иди с миром (...) » (не у рат) (Мк 5, 34).

♦ Битка код Бедра, 8. Плијен (Al-Anfâl) 7, 41, 44.

♦ Битка код Хунејна (battle of Hunain), 9. Покајање (At-Taubah) 25.

♦ Поход на Табук (Tabûk expedition), 9. Покајање (At-Taubah) 42, 81, 117, 118.

♦ Битка код Ухуда (battle of Uhud): 33. Савезници (Al-Ahzâb) 23

(Footnote) Badr, battle of Uhud.

♦ Побједа у Меки, 57. Жељезо (Al-Hadid) 10.

МУХАМЕД ОДРЕЂУЈЕ КАКО ДА СЕ РАСПОДИЈЕЛИ РАТНИ ПЛИЈЕН

♦ Питају те о ⁺(ратном)⁺ **плијену**. Реци: «**Плијен** припада Аллаху и Посланику» [8. Плијен (Al-Anfâl) 1]. They ask you (O Muhammad) about the **spoils of war**. Say: “**The spoils are for Allâh and the Messenger**». КОМЕНТАР: Пола плијена припада Алаху и друга половина апостолима тј. Мухамеду. КОМЕНТАР:

♦ « (...) иди у миру» (не у рат)
(Лк 7, 50 и Лк 8, 48).

♦ «Мир вам остављам, мир
свој дајем вам; не дајем вам
га као што свијет даје. Нека се
не збуњује срце ваше (...)» (Јв.
14, 27).

♦ «Ово сам вам казао, да у
мени мир имате (...)» (Јн 16,
33).

**У истој глави (сури), у стиху
41 (8. Плијен (Al-Anfâl) 41)
озакоњује се другачије (!!!):**

♦ «И знајте да од свега **што** у
борби **заплијените једна пе-
тина** припада Аллаху и По-
сланику, и родбини његовој,
и сирочади (...)». «And know
that whatever of **war-booty** that
you may gain verily, **one-fifth
(1/5th)** of it is assigned to Allâh,
and to the Messenger and to the
near relatives (of the Messenger
[Muhammad]), (and also) the
orphans (...)» КОМЕНТАР: У
глави 8,1 удио посједовања од
ратног плијена одређује се на
50%, док **У ИСТОЈ ГЛАВИ 8,
41** одређује се на 20%. Слична
противрјечења сусрећу се и на
другим куранским мјестима.

♦ У глави 59. Прогонство (Al-
Hashr) 7 одређује исто као и у
сури 8, 41 и додаје: «оно што
вам Посланик као награду
да, то узмите, а оно што вам
забрани, оставите».

«And what so ever the Messenger
(Muhammad) gives you, take it;
and whatsoever he forbids you,
abstain (from it)».

♦ «Сада једите оно што сте
заплијенили, као допуштено и
лијепо» [8. Плијен (Al-Anfâl)
69]. «So enjoy what you have
gotten of booty in war, lawful
and good».

ХРИСТОС ЗАБРАЊУЈЕ ОСВЕТУ

♦ «[†](Знајући да)[†] (...) ђаво већ бјеше метнуо у срце Јуди Си-монову Искариотском да га изда (...) [†](Он)[†] поче прати ноге ученицима (...) » (Јн 13, 2-15).

♦ Господ [†](Исус Христос)[†] « (...) Он вријеђан, не узвраћа-ше увредом; страдајући не пријећаше (...) » (1 Пет 2, 23).

♦ Господ се молио за своје непријатеље: «Оче, опрости им, јер не знају шта чине» (Лк 23, 34).

♦ « Чули сте да је казано: Око за око, и зуб за зуб. А ја вам кажем да се не противите злу, него ако те ко удари по десном образу твом, окрени му и дру-ги; И који хоће да се суди с то-бом и кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину;» (Мт 5, 38- 40).

♦ «Чули сте да је казано: Љуби ближњег својега, и мрзи не-пријатеља својега. А ја вам кажем: Љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који вас мрзе и молите се за оне који вас вријеђају и гоне» (Мт 5, 43-44).

МУХАМЕД ОЗАКОЊУЈЕ ОСВЕТУ

Ал-Кисас (Закон о једнакости у казни)

♦ «**Живот за живот**, глава за главу, и око за око, и нос за нос, и ухо за ухо, и зуб за зуб, а да ране треба узвратити» [5. Тр-пеза (Al-Mâ'idah) 45]. «**Life for life, eye for eye, nose for nose, ear for ear, tooth for tooth, and wounds, equal for equal**». Та-кође види footnote (подбиљеш-ка) овог стиха на енглеском. Наглашавају се **три случаја када се крв једног муслимана може да се пролије, тј. ДА СЕ УБИЈЕ** сагласно са хадисом [†](уп. к. 5)[†] гдје је наведено:

1. **Life for life (живот за живот)** in case of intentional murder without right [i.e. in Qisâs (Law of Equality in punishment)], (5. Трпеза (Al-Mâ'idah) 45).

2. A married person who commits illegal sexual intercourse (једна особа која је учинила прељу-бу) 24. Свјетлост (An-Nûr) 2).

3. The one who reverts from Islâm (apostates) and leaves the group of Muslims (ко се одрек-не Ислама и напусти заједни-цу Муслимана) 4. Жене (An-Nisâ') 89

♦ «**Прописује вам се одмазда за убијене: слободан - за слободна, и роб - за роба, и**

♦ «Ономе који те удари по об-разу, окрени и други» (Лк 6, 29).

♦ Христос се није сложио са ставом своја два ученика, да се помолe да огањ спали град Самарићана који их нису примили. Рекао им је да није дошао да уништава људе, него да их спасе. (Уп. Лк 9, 51-56).

КОМЕНТАР: Свети Цркве су оставили мноштво примјера незлопамтљивости у својим животима ⁺(уп. ЖИТИЈА СВЕТИХ)⁺, нпр. Свети Дионисије је опростио убици свога брата.

♦ «Не чините освету за себе, љубљени, него подајте мјесто гњеву (Божијем), јер је написано: Моја је освета ја ћу вратити, говори Господ. Ако је, дакле, гладан непријатељ твој, нахрани га; ако је жедан, напој га; јер то чинећи згрнућеш живо угљевље на главу његову. Не дај да те зло побиједи, него побиједи зло добрим». (Рим 12, 19-21).

♦ Једном је ухваћен један злочинац, који је изгледа учинио многа злодјела, јер многи су говорили да треба или да се убије или спали. Ава (отац) Јован (савременик Јустинијана 527-565 Л. Г.), саподвижник ави Варсануфију Великом, написао је да није исправно да

жена - за жену.» (2. Крава (Al-Baqarah) 178). КОМЕНТАР: То је извјесна „вендета ⁺(крвна освета)⁺“.

♦ «У одмазди вам је опстанак» 2. Крава (Al-Baqarah) 179 ⁺(уп. к. 6)⁺

♦ «If anyone killed a person **not in retaliation of murder** (...) it would be as if he killed all mankind», (Sûrah 5 Al Mâ'idah 32).

♦ Превод: «ако неко убије некога који није убио никога,⁺(не у одмазди за убиство)⁺ (...) као да је све људе поубијао»

КОМЕНТАР: Једног убицу могу да убију без да се то сматра гријехом. Да се подсјетимо коментарисања: «**he should not kill except the killer**» (= не би требао убити, осим убице) (в. одјељак Волите – Ратујте, убијајте).

♦ «Живот за живот [17. Ноћно путовање (Al- Al-Isrâ') 33] «И не убијајте никога кога је Аллах забранио». «**And do not kill anyone (...) except for a just cause** (...) But let him not exceed limits (не прелазите границе) in the matter of taking life (што се тиче одузимања живота) (i.e. he should **not kill except the killer**). Verily, he is helped (by the Islâmic law) ».

се убије. Да га прво казне, да би разумио своје погрешке. Затим да га предају неком који има Божији страх, да га научи путу Божијем, и «послије да га просвјете (крсте)». (Варсануфије - Јован, 388 /пит. 831/)

♦ Један монах је изгубио пут, и упитао је неке, који су се појавили, да му покажу пут; међутим, ови су били злодјели. Разумио је њихове лоше намјере, али ништа није рекао. Кад су стигли близу ријеке и покушали да је пређу, изненада је из воде изашао један велики крокодил и окомио се на једнок разбојника. Напад је био толико неочекиван, да се он био изгубио (од страха), и био би растргнут зубима звјери, да монах није успио да га избави стављајући свој живот у опасност. Узбуђен држањем монаха, разбојник је пао пред ноге монаха, и затражио му опроштај јер би га иначе убио. (Из Старечника Игуманије Теодоре Хабаки, издање Лидиа, 1993 стр. 49-50).

♦ «Неправда се може узвратити истом мјером» [42. Договарање (Ash-Shûra) 40]. «The recompense for an evil is an evil like thereof».

♦ «Неће одговорати онај који истом мјером узврати за претрпљену неправду» [42. Договарање (Ash-Shûra) 41]. «And indeed whosoever takes revenge (=освета) after he has suffered wrong, for such there is no way (of blame) against them». КОМЕНТАР: Тј. сваки који се свети за учињену му неправду, не подлијеже осуди.

♦ « (...) али вам забрањује да пријатељујете са онима који ратују против вас због вјере и који вас из завичаја вашег изгоне и који помажу да будете прогнани» (60. Испушеница (Al-Mumtahanah) 9).

**ХРИСТОС
«БЛАЖЕНИ
МИРОТВОРЦИ...»**

♦ «Блажени миротворци, јер ће се синови Божији назвати» (Мт 5, 9).

♦ « (...) иди с миром (...)» (не у рат) (Мк 5, 34).

♦ « (...) [†] (Исус стаде међу њих, и рече им:)[†] Мир вам! (Лк 24, 36 и Јн 20, 19, 21, 26).

♦ « (...) иди у миру» (не у рат) (Лк 7, 50 и Лк 8, 48).

**МУХАМЕД
БЛАЖЕНИ
ИЗГРЕДНИЦИ
(СМУТЉИВЦИ)**

♦ «И не будите кукавице и не нудите примирје кад сте јачи » «So be not weak and ask not for peace while you are having the upper hand» [47. Мухамед (Muhammad) 35), КОМЕНТАР: Тј. који вичу о миру су малодушни, страшљиви (!!!).

♦ «И борите се против њих док многобоштво не ишчезне и док само Аллахова вјера не остане» (8. Плијен (Al-Anfâl) 39). КОМЕНТАР: Завладаће мир, само онда када нестану сви остали.

♦ «Зар не видиш оне којима је речено: „Даље од боја, већ молитву обављајте и милостињу дајите! А када им би прописана борба, одједном се неки од њих побојаше људи, као што се Аллаха боје, или још више“, и узвикнуше: „Господару наш, зашто си нам борбу прописао? Да си нас тога још неко вријеме поштедио“. Реци: „Уживање на овоме свијету је кратко“» (4. Жене (An-Nisâ') 77). КОМЕНТАР: Подиже их на рат а народ негодује. Као што је наглашено у 2. Крава (Al-Baqarah) 216 «...рат је до-

♦ «Мир вам остављам, мир свој дајем вам; не дајем вам га као што свијет даје. Нека се не збуњује срце ваше (...)» (Јн 14, 27).

♦ « (...) у мени мир имате» (Јн 16, 33).

♦ «Сваки који мрзи брата својега јесте човјекоубица (...)» (1 Јн 3, 15).

♦ * «(Ако сте)* заједно са мнош, имаћете мир.» (Јн 16, 33).

**ХРИСТОС
НЕ НАМЕЋЕ ЊЕГОВУ
ВЈЕРУ, ПОШТУЈЕ
СЛОБОДУ
(НЕ ПРИМОРАВА
ДА ГА СЛИЈЕДЕ)**

♦ «(...) **Ако хоће ко** за мнош ићи, нека се одрекне себе, и узме крст свој и за мнош иде.» (Мт 16, 24).

♦ «(...) **А ако хоћеш** ући у живот држи заповијести» (Мт 19, 17).

♦ «(...) **Ко хоће** за мнош да иде нека се одрекне себе и узме-

бар за вас ... Прописује вам се борба, мада вам није по вољи!

- Не волите нешто, а оно може бити добро за вас; нешто волите, а оно испадне зло по вас».

(уп. к. 7) Тако дакле, мир није циљ вјерних муслимана. Нихов циљ су ратови за распрострањавање (преовладавање) њихове вјере у дијеловима земље коју насељују невјерници (= немуслиман) и те територије су назвали Dar-Al-Harb (= дом рата /ратне територије/). Ове све територије треба на сваки начин да се покоре Dar Al-Islam (= Дом Ислама /територије Ислама/).

**МУХАМЕД
НАМЕЋЕ ЊЕГОВУ
ВЈЕРУ, НЕ ЖЕЛИ
СЛОБОДУ
(ПРИМОРАВА ДА
ГА СЛИЈЕДЕ)**

♦ «Да Господар твој хоће, на Земљи би доиста били сви вјерници. **Па зашто онда ти да нагониш људе** да буду вјерници?» [10. Јона (Yunus) 99].

« (...) then compel the mankind until they become believers.»

♦ «**А ако окрену леђа, онда их хватајте и убијајте** гдје год их нађете» [4. Жене

крст свој, и за мношвом иде.» (Мк 8, 34).

♦ «[†] (А свима говораше:) **Ако ко хоће** да иде за мношвом, нека се одрекне себе и узме крст свој и за мношвом иде.» (Лк 9, 23).

♦ « (...) **Хоћеш ли** здрав да будеш? » (Јн 5, 6).

КОМЕНТАР: Христос пита већ 38 година одузетог (паралисаног) ако хоће да га излијечи: дакле, **слобода још и у овоме**.

♦ «Од тада многи од ученика његових отидоше натраг, и више не иђаху с њим. А Исус рече Дванаесторици: **Да нећете и ви да одете?** » (Јн 6, 66 - 67).

КОМЕНТАР: **НЕ ПРИМОРАВА ИХ ДА ГА СЛИЈЕДЕ!**

♦ « (...) **Ако хоћеш** савршен да будеш (...) » (Мт 19, 21).

♦ « И који год вас не приме, излазећи из града онога, отресите и прах са ногу својих (...) » (Лк 9, 5)

КОМЕНТАР:

Христос не намеће своју вјеру.

(An-Nisâ') 89]. «**But if they turn back** (from Islâm) take (hold of) them and Kill them wherever you find them». КОМЕНТАР: **ПРИМОРАВА ДА ГА СЛИЈЕДЕ**. Исламска заједница је затворена и не протјерује одступнике вјере него **ИХ УБИЈА!** То их присиљава да су сабрани у Umma (умет), тј. заједници, тако да не постоји излазак вјерника из уме(та), који могу да изнесу у јавност сличне одјељке курана или да обнаве слаба мјеста уме(та).

♦ «**И борите се против њих** док многобоштво не ишчезне и док само Аллахова вјера не остане». (8. Плијен (Al-Anfâl) 39).

♦ «[†] (Борите се против оних којима је дата Књига,) [†] а који не вјерују ни у Аллаха» (9. Покајање (At-Taubah) 29)

ХРИСТОС
Рекао је: ОПРАШТАЈ
ГРЕШНИЦИМА
БЕЗБРОЈНО ПУТА

♦ «Тада му приступи Петар и рече: Господе, колико пута, ако ми згријеши брат мој, да му опростим? До седам ли пута? Рече му Исус: Не велим ти до седам пута, него до седамдесет пута седам» (али до **СЕДАМДЕСЕТ** пута седам) (= безбројно, бесконачно пута) (Мт 18, 21-22)

♦ **«Христос је опростио: СВОЈИМ МУЧИТЕЉИМА И РАСПИЊАЧИМА:**

Господ се молио за Свије непријатеље:

«Оче, **опрости им**, јер не знају шта чине! » (Лк 23, 34). **Такође је опростио: царинику** (Лк 19, 1-10), **блудници** (Лк 7, 36-50), **прељубници** (Јн 8, 2-11) и (Јн 4, 16-42), **Петру** (који Га се био три пута одрекао), **Павлу** (фанатичном прогонитељу Хришћана) (Д. ап 9, 1-21), **разбојнику** кога су били разапели (заједно поред Христа) и био је на концу својега живота (Лк 23, 43). У сури 4. Жене (An-Nisâ') видимо **супротну практику**.

♦ **«Јер ако опростите људима сагрјешења њихова, опро-**

МУХАМЕД
Рекао је:
НЕОПРОШТЕНИ

♦ «Молио ти опроста за њих или не молио, молио чак и **СЕДАМДЕСЕТ** пута, Аллах им неће опростити» (9. Покајање (At-Taubah) 80). КОМЕНТАР: **СЕДАМДЕСЕТ** Мухамедових **противе се** право овоме што је рекао Христос (Мт 18, 22). **«СЕДАМДЕСЕТ пута седам** ⁺(опрштај)⁺ ...» каже Христос, «опростите брату» и **«СЕДАМДЕСЕТ пута...»** говори Мухамед, **«не опрашта се брату»**.

♦ «Онима који постану невјерници, а били су вјерници, и који постану још већи невјерници, **кајање им се доиста неће примити**, и они су збиља залутали.» 3. Имранова породица (Ali - Imrân) 90

♦ **«Узалудно је кајање оних који чине рђава дјела, а који, кад се неком од њих приближи смрт, говоре: „Сад се заиста кајем“»,** (4. Жене (An-Nisâ') 18).

КОМЕНТАР: Наглашава се да је Христос опростио разбојнику који се налазио на

стиће и вама Отац ваш небески. » (Уствари **ако не опростите (...)** **неће опростити ни вама**) (Мт 6, 14-15).

♦ «(...) сав дуг онај опростио сам ти, [†](јер си ме молио.)[†] Није ли требало да се и ти смилујеш на свога другара, као и ја на те што се смиловаш? И разгњеви се господар његов, и предаде га мучитељима док не врати све што му је дуговао. Тако ће и Отац мој небески учинити вама, **ако не опростите** сваки брату својему од срца својих сагрјешења њихова» (Мт 18, 23-35). В. и уп.: Мк 11, 25-26· и Лк 17, 3-4.

♦ Првомученик Стефан је опростио онима који су га каменовали. (Дјела Апостолска 7, 60).

ХРИСТОС ЗАБРАЊУЈЕ ОБЈЕЛОДАЊИВАЊЕ МИЛОСТИЊЕ

♦ «Пазите да милостињу своју **НЕ ЧИНИТЕ ПРЕД ЛЈУДИМА** [†](да вас они виде)[†] : иначе плате немате од Оца својега који је на небесима» (Мт 6, 1).

♦ «Када, дакле, дајеш милостињу, не труби пред собом, **као што чине лицемјери** по синагогама и по улицама да их

крају свога живота и увео га је у рај. [†](уп. к. 8)[†]

♦ «А **ако окрену леђа** [†](Исламу)[†], онда их хватајте и убијајте гдје год их нађете» [4. Жене (An-Nisâ') 89]. «But if they turn back (from Islâm) take (hold of) them and **Kill them** wherever you find them». КОМЕНТАР: Салман Ружди је написао књигу: «Сатански стихови» (Курана). Ајатолах Хомеини је издао Фетву (=заповијест) **да се убије**. Заиста, његова глава је била уцијењена на 3 милиона долара. Кад су упитали Ајатолаха Хомеинија «А ако се покаје?» Одговорио је: «**Конач, стријела је већ одапета из лука!**» Уствари, не бива примљено покајање.

МУХАМЕД ДОПУШТА ОБЈЕЛОДАЊИВАЊЕ МИЛОСТИЊЕ

♦ «**Лијепо је када јавно дајете милостињу**» [2. Крава (Al-Baqarah). 271].

«If you disclose your Sadaqât (alms – giving) it is well».

људи хвале. Заиста вам кажем: Примили су плату своју.» (Мт 6, 2). [†](плату — овоземаљску, а НЕ небеску)[†]

♦ « (...) да не зна лјевица твоја шта чини десница твоја (Мт 6, 3). КОМЕНТАР: Да не објело-дањујеш, разглашаваш своју милостињу, јер ово чине **ЛИ-ЦЕМЈЕРИ** као што се наводи у (Мт 6, 2).

МИЛОСТИЊА ОД ОСКУДИЦЕ

♦ У Светом Писму хвале се двије удовице јер су своју милостињу дале из оскудице (ну-жде).

1) У Старом Завјету, Пророк Илија је затражио од једне удо-вице да му дадне јело. «Немам печена хљеба до грст (шака) брашна у здјели и мало уља у крчагу; и ето купим дрваца да отидем и зготовим себи и сину својему, да поједемо, па онда да умремо», рекла је жена. И чудо се десило: није се смањило уље нити брашно (1 Цар 17, 8-16). **Ако** би ишао жени која **би** га благословила **само са својим сувишком**, Пророк Илија **би** умро од глади.

2) Христос у Новом Завје-ту хвали једну удовицу. Док су сви прилагали од своје-га сувишка, она је **приложи-**

МИЛОСТИЊА ОД СУВИШКА

♦ «И питају те колико да удјељују. Реци: **«Вишак»** [†](**преко својих потреба дијелите**, ПАНЦА - ЧАУ-ШЕВИЋ)[†] [†](**то што вам претиче од ваших потреба**, на енг. «That which is beyond your needs»)[†] 2. Крава (Al-Baqarah) 219.

КОМЕНТАР:

1) Који је критеријум **«Сувиш-ка»**?

2) Г. Пентакис преводи појам **«Све што претиче»**: **«сувишак»**.

ла (метнула) двије лепте (мизерни новац) из своје оскудице, од свега свог имања!!! (Лк 21, 1-4).

ХРИСТОС НИЈЕ ОСТАВИО НАРЕДБУ ДА СЕ ОДСИЈЕЦАЈУ РУКЕ КРАДЉИВЦИМА

♦ «А ово не рече што му бјеше стало до сиромаша, него што [†](Јуда)[†] бјеше лопов, и имаше кесу, и узимаше што се меташе у њу.» (Јн 12, 6).

КОМЕНТАР: Христос није одстранио руку лопова Јуде и није такав обичај оставио Његовим ученицима. Иако је Христос знао да ће бити Његов издајник, није га удаљио, није га отјерао.

♦ На Крсту је опростио разбојнику.

♦ Апостол Павле је објавио:
«Крадљивац нека више не краде, него боље нека се труди да ради својим рукама оно што је добро да би имао давати ономе коме је потребно» (Еф 4, 28).

♦ «Не будите никоме ништа дужни осим да љубите један другога; јер који љуби другог испунио је закон. Јер оно: Не чини прелјубу, не убиј, не укради, не свједочи лажно, не

МУХАМЕД ЊЕГОВА НАРЕДБА: ОДСЈЕЦАЊЕ РУКЕ КРАДЉИВЦУ И КРАДЉИВИЦИ

♦ «Крадљивцу и крадљивици одсијеците руке њихове» [5. Трпеза (Al-Mâ'idah) 38]. «And (as for) the male thief and the female thief, **cut of** (from the wrist joint) **their (right) hands**» (Да се одсјече десна рука у основу шаке, тј читави длан.)

КОМЕНТАР:

1) Увјеравамо се у супротну праксу од Христове.

2) Није одржив аргумент да је педагошка мјера за устрашивање других, јер:

а. У случају доказане клевете или судске грешке, гдје ће се наћи или **како ће се поново припојити одсјечене руке?**

б. Ако одсијечемо руку крадљивца, језик псовача, [†](језик богохулника)[†], ногу шепавца итд, на крају ћемо да се суочимо са **једном плачевном сликом: једним ампутираним друштвом.**

пожели, и било која друга запо-
вијест, испуњава се у овој рије-
чи: Љуби ближњег својег као
себе самога» (Рим 13, 8-9).

♦ Вођа разбојника Мојсије
Етиопљанин се из срца по-
кајао, постао монах и успио
да приведе Христу бивше
своје колеге разбојнике, који
су ушли у његову келију да га
опљачкају. Ухапсио их је и све-
зао врло лако. Они су га пре-
познали и удивљени од њего-
ве неочекиване промјене (по-
кајања), покајали су се искрено
и сви су постали монаси, до-
стижући висине добродјетељи
(врлине) [†](уп. Житија Светих,
28 коловоз /август/)[†].

ХРИСТОС ЗАБРАЊУЈЕ ЗАКЛЕТВУ

♦ «А ја вам кажем: **Не куните се никако:** ни небом (...) Ни земљом (...) ни Јерусалимом (...) ни главом својом не куни се (Мт 5, 34-36).

♦ «Дакле, нека буде ријеч ваша: да, да; не, не; а што је више од тога ОД ЗЛОГА ЈЕ» (Мт 5, 37).

КОМЕНТАР: За једног прав-
ника праксе (= за једног су-
дију) великољепно је ово што

в. Ако је овај начин васпитан
и дјелатељан, **зашто се у неким**
исламским земљама **и до данас**
сијеку руке крадљиваца?

МУХАМЕД ОЗАКОЊУЈЕ ЗАКЛЕТВУ И ЊЕЗИНО НАРУШАВАЊЕ

♦ «Бог вам је одредио (да
можете) **разрјешавати за-
клетве.** /Панца, Чаушевић/»
«Аллах вам је прописао како
да своје заклетве икупите»
[66. Забрана (At-Tahrîm), 2].
«Allâh has already ordained for
you (O men) the absolution from
your oaths»

♦ «Аллах вас неће казнити
ако се **ненамјерно заку-**
нете, али ће вас казнити

је рекао Христос: **А ја вам кажем: Не куните се никако** (Мт 5, 34). Нека буде ријеч ваша: **да, да; не, не**» (Мт 5, 37).

♦ « (...) А ако хоћеш ући у живот држи заповијести. Рече му: Које? А Исус рече: Не убиј; не учини прелјубу; не укради; **не свједочи лажно** (...) » (Мт 19, 17-18, Мк 10, 19, Лк 18, 20).

♦ « (...) он (**ђаво**) ⁺(= **шејтан**)⁺ бјеше човјекоубица од почетка, и **не стоји у истини**, јер нема истине у њему; кад говори лаж, своје говори, **јер је он лажа и отац лажи**». (Јн 8,44)

♦ ⁺(А Свети Апостол Јаков, Духом Светим и умом Христовим — збори:)⁺ «А прије свега, браћо моја, **не куните се ни небом ни земљом, нити другом каквом заклетвом**; нека ваше да буде да, а не, не; да не паднете под осуду.» (Јак 5, 12).

♦ «**Не свједочи лажно на ближњег својег**» [2 Мој 20, 16 и 5 Мој 5, 20 (17)].

♦ «Не куните се именом Мојим криво; (...) » (3 Мој 19, 12).

♦ «Ко ће изаћи на гору Господњу, и ко ће стати на светом мјесту Његову? У кога су чисте руке и срце безазлено, **ко не изриче имена Његова узалуд и не куне се лажно**. Он ће добити благослов од Господа, и милост од Бога спа-

ако под заклетвом нешто на мјерно учините. - А Аллах прашта и благ је» (2. Крава (Al-Baqarah) 225).

♦ «Аллах вас неће казнити ако се закунете ненамјерно, али ће вас казнити ако се закунете намјерно. Откуп за прекршену заклетву је: да десет сиромаша обичном храном којом храните чељад своју нахрани-те, или да их одјенете, или да роба ропства ослободите. А онај ко не буде могао - **нека три дана пости**» (5. Трпеза (Al-Mâ'idah) 89).

♦ «Обзнана од Аллаха и Његова Посланика оним многобошцима с којима сте закључили уговоре: (...)» [9. Покајање (At-Taubah) 1]. ⁺(уп. к. 9)⁺

«**Freedom from (all) obligations (is declared)** from Allâh and His Messenger to those of the Mushrikûn (polytheists, pagans, idolaters, disbelievers in the Oneness of Allâh), with whom you made a treaty» Превод: Слобода од (свих) обавеза (објављена) од Аллаха и Његовог Посланика према мушрицима (многобошцима, паганима, идолопоклоницима, невјерницима у јединитост Алаха), са којима сте склопили споразум.

♦ «И проглас од Аллаха и Његова Посланика људима на

са својега». [Пс 23(24) 3-5 и Пс 14(15) 1-4].

♦ «И доћи ћу к вама на суд, и бићу брз Свједок против (...), и против оних који се куну криво и против оних који се не боје Мене, вели Господ над војскама» (Мал 3, 5).

♦ «Својство човјека лажљива је нечасност, и срамота његова са њим је свагда» (Сирах 20, 26).

♦ «(...) и не љубите криве заклетве (...)» (Зах 8, 17).

♦ «(...) кунете се криво (...)» (Јер 7, 9).

♦ «Мрске су Господу лажљиве усне (...)» (ПрС 12, 22).

♦ «И од лажљивог шта може бити истинито?» (Сирах 34, 4).

♦ «(...) ко је неправедан у најмањем и у многим је неправедан.» (Лк 16, 10).

дан великог хаџа: „Аллах и Његов Посланик не признају многобошце.“ „Па ако се покајете, то је за вас боље; а ако се окренете, знајте да Аллаху нећете умаћи! А невјернике обрадуј казном несносном“! » [9. Покајање (At-Taubah) 3] «**And a declaration from Allâh and His Messenger (...)** that **Allâh is free from (all) obligations** to the Mushrikûn and **so is His Messenger**». Објашњење ријечи Mushrikûn: (See Verse = в. стих Курана 2, 105): the idolaters, polytheists, disbelievers in the Oneness of Allâh, pagans, etc. = идолопоклоници, многобожци, невјерујући у јединитост Алаха, пагани, тј. сви остали.

КОМЕНТАР: Два посљедња стиха (9, 1 и 9, 3) односе се на споразум (Hudaibiyah) 628 Л.Г. Била је једна Мухамедова обмана. (Један Тројански коњ у новом издању) за заузимање Меке. У овом споразуму је одређено слједеће: 1) Десетогодишњи прекид непријатељстава и 2) Да дозволе становници Меке муслиманима поклоњење једанпут у години. Прве године на поклоњење је отишло тисућу људи са одличним понашањем. Друге године (630 Л. Г.) је отишло десет

тисућа мужева који су заузели
ненаоружани град.

♦ Свештеног мјесеца Рајаб
када су забрањена непријатељства, опљачкао је караван
из Меке. **ГАЖЕЊЕ УГОВОРА**
од стране Мухамеда изазвало
је гласно негодовање још и
становника Медине. Тад је
дошао ајет с неба: «Ратовање у њему је велики гријех;
али је невјеровање у Аллаха и
одвраћање од Његова пута ... и
изгоњење становника његових
из њих ⁺(је)⁺ још већи гријех
код Аллаха. А злостављање је
горе од убијања!» (2. Крава
(Al-Baqarah) 217)

ОПШТИ КОМЕНТАР: Који
сматрају да је заклетва у
Курану достојна повјерења
требало би да знају за ову
невиђену могућност коју им
пружа Алах, тј. поништавање
њихових заклетви.

ХРИСТОС ОПРАШТА БЛУД И ПРЕЉУБУ

♦ Довели су једну прељубницу
пред Христа да и Он изрази
своје мишљење о њезином

МУХАМЕД БИЧУЈЕ БЛУДНИКЕ И БЛУДНИЦЕ, И КАЖЊАВА ПРЕЉУБНИЦУ СА ДОЖИВОТНИМ УТАМНИЧЕЊЕМ

♦ «Блудницу и блудника из-
бичујте са стотину удараца
бича, сваког од њих, и нека вас

кажњавању. Говоре Христу: «А Мојсеј нам у Закону заповједи да такве каменујемо». А Христос им одговара: «Који је међу вама без гријеха (у односу на овај гријех, прељубу) нека први баци камен на њу». Отишли су сви од најстаријег до најмлађег (сви су били прељубници). «Жено, гдје су они што те тужаху? Зар те нико не осуди? » «А она рече: Нико. Господе. » «Исус јој рече: **Ни ја те не осуђујем; иди, и од сада више не гријеси**» (Јн 8, 2 -11).

КОМЕНТАР: Док се не саглашава са прељубом, **ОН ОПРАШТА**, да нагласи **ДА ЈЕ НЕ ОБЕЗВРЕЂУЈЕ НИТИ НАРЕЂУЈЕ ДА СЕ КАМЕНУЈЕ**.

♦ Грешној жени (блудници и прељубници) која је плачући показала своје стварно покајање, рекао је (Христос):

«**Опраштају ти се гријеси (...)** Вјера твоја спасла те је; иди у миру » (Лк 7, 36-50).

♦ **НЕ КАМЕНУЈЕ, НИТИ ЈЕ СРАМОТИ, него ОПРАШТА** Самарићанки која, супротно закону Божијем, у прошлости живљаше са пет мужева једним за другим, и настављаше да живи са још једним човјеком, до тренутка када је сусрела Христа (дакле, била је

при вршењу Аллахових прописа не обузима према њима никакво сажаљење, ако у Аллаха и у онај свијет вјерујете, **и нека кажњавању њихову једна скупина вјерника присуствује!**» [24. Свјетлост (An- Nûr) 2]. «The fornicatress and the fornicator **flog each of them with a hundred stripes (...)** And let a party of the believers witness their punishment».

КОМЕНТАР: Гдје преовладају ⁺(Мухамеданци)⁺, важиће **УНИЖАВАЊЕ И БАТИЊАЊЕ** блудника и блуднице **пред свјетином** (нпр. на трговима). Опаска: Горњи **ајет** **припада изворнику** (праизвору) Куранског текста. Издање на енглеском наставља у заградама: [...but if married persons commit it (illegal sex), the punishment is to **stone them to death**, according to Allâh's Law] [= али ако ожењене особе то изврше /незаконити секс ⁺(тј. прељубу)⁺/ казна је **каменовање све до смрти**, сагласно са Алаховим законом].

♦ «Када нека од жена ваших блуд почини, затражите да то против њих четверица од вас посвједоче, па ако посвједоче, **држите их у кућама све док их смрт не умори** или док им Аллах не нађе

прељубница /блудница/) (Јн 4, 16-18). **Она је, међутим, послушала ријечи Христове, повјеровала у Њега, промијенила живот** и постала узрок да многи Самарићани повјерују (Јн 4, 28-42). То је позната Света Фотина равноапостолна. [†](Види Ј. Поповић, Житија Светих, 20 Март)[†]

◆ У причи о блудном сину (Лк 15, 11-32) Христос указује на Бога Оца да **опрашта покајаном сину који је пола очевине пропио са БЛУДНИЦА-МА**. Заиста, наглашава да кад га је видио да долази издалека, потрчао је да му изрази добродошлицу: «(...) угледа га отац његов (...), и потрчавши загрли га и пољуби». Затим рече му блудни син: «Оче, сагријешних небу и теби, и више нисам достојан назвати се сином твојим». Тад Отац заповједи да га обуку у најљепшу хаљину, да му дадну прстен и обућу. Затим заповједи да се изнесе угојено печено теле да једу и провеселе се.

◆ У причи о Фарисеју и Царинику (Митару) опрашта покајаном Царинику блуднику (Лк 18, 9-14).

◆ Једно мноштво жена, **бивше курве по занимању**, славе се у Цркви за њихово потресно покајање, најпознатије су Свети-

излаз неки» [4. Жене (An-Nisâ') 15]. «And those of your women who commit illegal sexual intercourse, take the evidence of four witnesses from amongst you against them; and if they testify, **confine them (i.e. women) to houses until death comes to them** or Allâh ordains for them some (other) way» (see footnote: «...**stoning to death** for the married...»)

КОМЕНТАР: Друго средство «спасења» је каменовање. Види footnote (подбиљешку) у издању на енглеском: «The provision of this Verse has been abrogated by the Verse of Sûrat An-Nûr (V. 24, 2) ordaining **lashing for the unmarried** and **stoning to death for the married** when four witnesses testify to the crime». ПРЕВОД: «Одредба овог ајета је поништена стихом суре 24. Свјетлост (An-Nûr) 2 који **заповједа бичевање** неожењених и **каменовање до смрти вјенчаних** када четири свједока свједоче о злочину».

◆ Доње приповиједање се тиче кажњавања прељубе; потиче из Хадиса, други по вриједности извор исламске вјере.

Постоји код Хадиса неколико различитих највјеродостојнијих имама, који говоре о **кажњавању блуда: бичевањем, каменовањем до смрти**, као Ел-

це из рода покајаних блудница: преподобна Марија Египћанка, преподобна Таиса Египћанка, преподобна Пелагија Палестинска [†] (Уп. Житија Светих: 1. април; 10. мај (8. октобар); 8. октобар) [†]

♦ У зборнику «Разговори с пустињским Оцима» аве Касијана [†](Римљанина) [†] (крај 4. стољећа), издавач Етоциаσία 2004, Т 1, стр. 400 помиње се следеће што је рекао ава Херимонас: **«Најочевиднији доказ да се једна душа није очистила од остатака злоће, то је да није савиљива и снисходљива к ближњем који се још увијек налази под ропством гријеха, али прима онога који гријеша са законским настројењем једног судије.»**

Бухари, Ел-Муслим, Ебу Давуд итд. Ово **каменовање се врши и на начин када се особа закопа у рупу до појаса**. [†](в. и уп. к. 10) [†] .

† † †

ХРИСТОС НИЈЕ БИО ЖЕЊЕН

♦ Како је могуће да Створитељ [†](Христос) [†] ожени своје створење?

[†](КОМЕНТАР: Могућ је брак Христа са својим створењима, али само у духовном виду. Такве особе су монахиње, и називају се Невјесте Христове, а Он Небески Женик. Уп. Житије Св. Екатерине Велике.) [†]

МУХАМЕД ЈЕ БИО ЖЕЊЕН МНОГИМ ЖЕНАМА

- ♦ Једанаест главних и многе робиње без да се помиње број.
- ♦ «О Вјеровјесниче, Ми смо ти дозволили да буду жене твоје **оне којима си** дао вјенчане дарове њихове, **и оне у власти** твојој које ти је Аллах дао из плијена, **и кћери** амица твојих, **и кћери** тетака твојих по оцу, **и кћери** даица твојих, и кћери тетака твојих по матери које су се с тобом иселиле, **и само теби**, а не осталим вјерницима - жену-вјерницу која себе поклони Вјеровјеснику, ако се Вјеровјесник хоће њоме ожени - да ти не би било тешко. Ми знамо шта смо прописали вјерницима када је ријеч о женама њиховим и о онима које су у власништву њихову. - А Аллах прашта и самилостан је.» [33. Савезници (Al-Ahzâb) 50]. «O Prophet (Muhammad), Verily, We have made lawful to you your wives, **to whom** you have paid their Mahr (bridal- money given by the husband to his wife, at the time of marriage), **and those** (slaves) whom your right hand possesses – whom Allâh has given to you, **and the** daughters of your Amm (paternal uncles) and the daughters of your Ammât (paternal aunts) and the daughters of your Khâl (maternal uncles) and the daughters of your Khâlât (maternal aunts) who migrated (from Makkah) with you, and a believing woman if she offers herself to the Prophet, and the Prophet wishes to marry her – a privilege for you only, not for the (rest of) the believers. Indeed We know what **We have enjoined upon them about their** wives and those (slaves) whom their right hands possess, in order that there should be no difficulty on you. And Allâh is Ever Oft-Forgiving, Most Merciful».
- ♦ «Од сада ти нису допуштене друге жене, (...) , осим оних које постану робиње твоје» (33. Савезници (Al-Ahzâb) 52).
- ♦ Да ожени једну од жена, Зејнеб, од свог посинка Зејда, Мухамед је рекао да му је «сишао» ајет с неба: « А кад ти рече ономе коме је Аллах милост даровао, а коме си и ти добро учинио: «Задржи жену своју и бој се Аллаха! » - у себи си скривао оно што ће Аллах објелоданити и људи си се бојао, а прече је да се Аллаха бојиш. И пошто је Зејд с њом живио и од ње се развео, Ми смо је за тебе удали како се вјерници не би устручавали више да се жене женама посинака својих кад се они од њих разведу -

како Аллах одреди, онако треба бити.» [33. Савезници (Al-Ahzâb) 37]. « (...) so when Zaid had accomplished his desire from her (i.e. divorced her), We gave her to you in marriage, so that (in future) there may be no difficulty to the believers in respect of (the marriage of) the wives of their adopted sons when the latter have no desire to keep them (i.e. they have divorced them). And Allâh's Command must be fulfilled». КОМЕНТАР: На овом мјесту вриједи направити пресјек категорија жена којима се може само Пророк Мухамед да ожени: а) Жене којима је он дао мираз, б) ратне заробљенице, в) ћерке браће од оца, г) ћерке од сестара мајчиних, д) свака вјерујућа жена која је посветила душу пророку, ђ) Зејнеба бивша жена његовог посинка [†](коју је преотео)[†].

♦ Треба да се нагласи да за све горепоменуте категорије жена није постојало ограничење на број жена којима је могао да се ожени. Примичећујемо да сви везани ајети Курана, који су му дозвољавали да ожени многе жене, тврдио је да су му долазили као откровење с неба (в.15. Хиџра (Al-Hijr) 8, 9).

ХРИСТОС НЕ ОЗАКОЊУЈЕ МНОГОБРАЧНИШТВО (МНОГОЖЕНСТВО)

♦ У мноштву јеванђелских извадака користи се израз **«једна жена»** с помињањем као што слиједи: «Тако је казано: Ко отпусти **жену своју...**» (Мт 5, 31-32, Мк 10, 11, Мт 19, 9 и Лк 16, 18). КОМЕНТАР: У Ст.Завјету је била одређена **једна** жена за сваког мужа. Дакле, Адаму је дата **само једна жена**, Ева. Ноје и три његова сина Мт 19,

МУХАМЕД ОЗАКОЊУЈЕ МНОГОБРАЧНИШТВО (МНОГОЖЕНСТВО)

♦ «Ако се бојите да према женама сиротама нећете бити праведни, **онда се жените оним женама које су вам допуштене, са по двије, са по три и са по четири.** А ако страхујете да нећете праведни бити, онда само са **једном; или ето вам оних које посједујете**» [4. Жене (An-Nisâ') 3]. «And if you fear

9 и Лк 16, 18 имали су по **једну** жену. Исто и Лот. Касније када су имали **више жена**, то је био **+(духовни)+ пад, а не одредба, закон Божији**.

♦ У Христовој причи о праштању, зајмодавац је наредио да се продају **жена**, дјеца и све што је имао један који се задужио, али није могао да врати зајам (Мт 18, 25).

♦ «И приступише му фарисеји да га кушају, и рекоше му: Је ли допуштено човјеку отпустити **жену своју** за сваку кривицу? » (Мт 19, 3). Одговорио им је како је створио **«мушко и женско»**. Такође им је рекао да онај који остави оца својега и мајку своју и приљуби се « својој жени » да ће обоје бити једно тијело (Мт 19, 4-6, Мк 10, 6-7 и 1 Мој 2, 24).

♦ « (...) свештеник (...), по имену Захарија, и **жена његова** (...) » (Лк 1, 5-13, 18-24).

♦ Први прекршитељ светог Божијег закона о једнобрачности је био убица Ламех. (1 Мој 4, 19) (Види Ник. Βασίλειάδης Ορθοδοξία, Ισλάμ και πολιτισμός. Издавач Σωτήρ 2001 стр. 214).

that you shall not be able to deal justly with the orphan-girls, then marry (other) women of your choice, two or three or four; but if you fear that you shall not be able to deal justly (with them), then only one or (the slaves) that your right hands possess».

♦ « (...) и живјели једино са женама својим или са онима које су у власништву њихову - они, доиста, пријекор не заслужују» [70. Степени (Al-Ma'arij) 30). «Except from their wives or the (women slaves) whom their right hands possess-for (then) they are not blameworthy».

♦ « И који стидна мјеста своја чувају - осим од жена својих или оних које су у посједу њихову, они, доиста, пријекор не заслужују» [23. Вјерници (Al-Mû'minûn) 5, 6)]. «Except from their wives or (the slaves) that their right hands possess-for then, they are free from blame».

КОМЕНТАР: Без сваке је осуде да имају сношај са својим заробљеницама које се под њиховом влашћу.

ХРИСТОС
је рекао: НЕ ЖЕНЕ СЕ У
БОЖИЈЕМ РАЈУ

♦ «Јер о васкрсењу [†](=устајању из мртвих)[†] нити се жене нити се удају, (у Рају) него су као анђели Божији на небу» (Мт 22, 30).

♦ «Јер кад из мртвих васкрсну, нити се жене ни удају, него су као анђели на небесима» (Мк 12, 25).

♦ «(...) Синови овога вијека жене се и удају; а који се удостојише добити онај вијек и васкрсење [†](устајање /оживљавање/)[†] из мртвих, нити се жене нити се удају; јер више не могу умријети, јер су као анђели, и синови су Божији када су синови васкрсења» (Лк 20, 34- 36).

† † †

♦ « And young full-breasted (mature) maidens of equal age» (78. Вијест (велика) (An- Naba') 33) ПРЕВОД: «и дјевојке младе, година истих и пуних (једрих) груди.»

♦ «Уђите у Ценнет, ви и жене ваше, радосни! (43. Украс (Az-Zukhruf) 70) ». КОМЕНТАР: Алах се обраћа мужу, не жени (сличан стих 2. Крава (Al-Baqarah) 35). У супротности са Старим Завјетом, гдје се Бог подједнако обраћа обома: «РАЂАЈТЕ СЕ И МНОЖИТЕ СЕ» (1 Мој 1, 28 и 9, 1 и 7)

МУХАМЕД
је рекао: ЖЕНЕ СЕ
У АЛАХОВОМ РАЈУ

♦ « (...) Это, тако ће бити и Ми ћемо их хуријама [†] (=рајским дјевицама)[†], крупних очију, женити» [44. Дим (Ad-Dukhân), 54]. « (...) and We shall marry them to Hûr (fair females) with wide, lovely eyes».

♦ «(...) обрадоваћемо их хуријама ценнетским [†](рајским)[†]» (52. Гора Синајска (At-Tur) 20)

♦ «У њима ће бити оне које преда се гледају, оне које, прије њих, ни човјек ни џин није додирнуо» (55. Премилостиви (Ar-Rahman) 56). КОМЕНТАР: Дакле, послѣје ће да имају сношај с њима.

♦ «у њима ће бити љепотица нарави дивних (...) које прије њих ни човјек ни џин [†](демон)[†] није додирнуо» (55. Премилостиви (Ar-Rahman) 70 & 74).

ХРИСТОС НЕ ПОТЦЈЕЊУЈЕ ЖЕНУ НАСУПРОТ МУЖА

♦ Још и са грешницама (блудницама) говори са озбиљношћу и опроштајношћу. Види у претходним одјељцима како се Христос односи према блуду и прелјуби. Подсјећамо да се и у Старом Завјету Бог односи подједнако према мужу и жени, Адаму и Еви. «(...) Рађајте се и **множите се, и напуните Земљу, и владајте њом, и будите господари (...)**» (1 Мој 1, 28).

♦ Апостол Павле је проповједао: «Нема више Јудејца ни Јелина, нема више роба ни слободнога, нема више мушког ни женског, јер сте ви сви један (човјек) у Христу Исусу» (Гал 3, 28). * (Тј. НЕМА више РАЗЛИКЕ међу народима, расама и половима.)⁺

♦ КОМЕНТАР: Христос не потцјењује мјесто жене, нешто што је посебно очевидно у случајевима односа према прелјубницама или блудницама. (Види претходни одјељак: «Христос опрашта блуд и прелјубу»).

КОМЕНТАР: Ако једна жена, која није примила Ислам, же-

МУХАМЕД СМАТРА ЖЕНУ НИЖОМ ОД МУЖА

♦ «Мушкарци воде бригу о женама зато што је Аллах дао предност једнима над другима (...) А оне чијих се непослушности прибојавате, ви посавјетујте, а онда се од њих у постели раставите, па их и ударите» [4. Жене (An-Nisâ') 34]. «Men are the protectors and maintainers of women (...). As to those women on whose part you see ill-conduct, admonish them (first), (next) refuse to share their beds, (and last) **BEAT THEM** (lightly, if it is useful)». ПРИМЈЕДБА: **Ријеч «лагано (благо)» је додатак преводиоца а не ријеч текста. У АРАПСКОМ ТЕКСТУ пише: «ДА ИХ БИЈЕТЕ»** без да поставља границе. **Иста ријеч «БИЈ(Е)ТЕ» постоји и у другим преводима** [нпр. του Γ. Πεντάκη (Δ', 38) и της Μ. Ζωγράφου-Μεραναίου (4, 38): «**ДА ИХ БИЈЕТЕ**» и «**ДА ИХ ТУЧЕТЕ**» слично томе]. У преводу на енглески пише: «**ДА ИХ БИЈЕТЕ**»

«**BEAT THEM**». НАПОМЕНА: а) У малим заградама послије «beat them» (lightly, if it

ли да се уда за муслимана, требало би да зна да у брачним парницама:

1) Примијењује се муслиманско брачно право.

2) Дјеца припадају мужу. Тако може да узме своју (и њезину) дјецу и да нестане. Закон је у потпуности на његовој страни.

3) Сагласно с Кураном (4. Жене (An-Nisā`)) 34 муж је господар и жене. Тако да у неким муслиманским земљама супруга **не може да напусти земљу БЕЗ ПИСМЕНЕ САГЛАСНОСТИ СУПРУГА** (види Αρετής Δημοσθένους, Γυναίκα και Ισλάμ. Το διαζύγιο και οι μεκτοί γάμοι - Ακρίτας 2005 σελ. 353, 355, 357).

♦ Горе наведено обистињује се и случајем који наводи часопис Stern, као што подробно излаже Арети Димостенис у поменутом њеном дјелу. Њемица се удала за Иранца: «Она се на крају растала са своје двоје дјеце, које је отац одвео у своју домовину». U. Neuhauser, «Die geraubten Kinder» Stern, Nr. 46, 1990, стр. 97-102

♦ Вриједи да се подвуче да не-муслиман није у могућности да наслиједи неко наслеђе од муслимана. Везано с тим наводе Dominique Urvoy, Marie Thérèse Urvoy, Ισλάμ, λέξεις – έννοιες – σύμβολα, Εκδόσεις

is useful) ⁺(«туците их /лагано, ако је то корисно/») ⁺ је коментар преводиоца и не припада првоисточном тексту Курана.

б) Хришћани се жене једном женом, сматрају је једнаку мужу, и немају права да је бију (туку).

♦ «... мужеви имају предност пред њима ⁺(женама) ⁺ за један степен [2. Крава (Al-Baqarah) 228]. «But men have a degree over them». ⁺(уп. к. 11) ⁺

♦ « (...) а женско није као мушко (...) » (3. Имранова породица (Ali-Imrân) 36).

♦ «И наведите два свједока, два мушкарца ваша, а ако нема двојице мушкараца, онда једног мушкарца и двије жене, које прихваћате као свједоке; ако једна од њих двије заборави, нека је друга подсјети» (2. Крава (Al-Baqarah) 282). КОМЕНТАР: Овдје је јасан положај жене у Исламу: Један човјек исто вриједи колико и двије жене, док „нижа“ женска природа гријеши и може се само подсјећањем исправити. Dominique Sourdel у својој књизи Que sais-je? (Τι γνωρίζω; ΤΟ ΙΣΛΑΜ,) Што ја знам? ИСЛАМ наводи: „Куран потврђује потчињеност жене, пошто њезино свједочење пред судијом вриједи једну поло-

Кѣдрос 2009, стр.84: «Још један разлог напетости дугује се мјешовитим браковима, пошто један немуслиман не може, у сагласности са фиком (шеријатским правом), да наслиједи једног муслимана и обротно».

† † †

вину од мушкарчевог свједочења“.

♦ «А оне жене ваше које су наду у мјесечно прање изгубиле и оне које га нису ни добиле, оне требају чекати три мјесеца, ако нисте знали. Трудне жене чекају све док не роде».

[65. Развод (At-Talâq) 4].

«And those of your women as have passed the age of monthly courses (...) if you have doubt (about their periods), is three months and for those who have no courses». КОМЕНТАР: Ислам разрјешује **развод** оним женама у којих је престала менструација **И ОНИМА КОЈЕ ЈОШ НИСУ ИМАЛЕ МЕНСТРУАЦИЈУ**. Брак и развод (малољетним) дјевојчицама млађим од десет година.!!! †(Уп. к. 12)†

♦ «Не жените се (...) Не удавајте вјернице †(ваше кћери)† » (2. Крава (Al-Baqarah) 221). КОМЕНТАР: Мушкарац **жени** самог себе и **удаје** своје кћери (тј. жене немају права избора супружника).

♦ «Ви не можете потпуно једнако поступати према женама својим ма колико то жељели! » (4. Жене (An-Nisâ') 129).

ХРИСТОС ЉУБИ БЛИЖЊЕГ СВОЈЕГА КАО САМОГ СЕБЕ

♦ «(...) љуби †(=воли)† ближњега својега као себе самога (...)» (3 Мој 19, 18; Мт 19, 19 и 22; Мк 12, 30-33).

МУХАМЕД ДОПУШТА ДА ЖЕНЕ БУДУ РОБИЊЕ

♦ «Ако се бојите да према женама сиротама нећете бити праведни, онда се жените оним женама које су вам допуштене, са по двије, са по три и са по четири. А ако страхујете да нећете праведни бити, онда само са једном; илието вам оних које посјеђујете» [4. Жене (An-Nisâ') 3]. «And if you fear that you shall not

be able to deal justly with the orphan-girls, then marry (other) women of your choice, two or three or four; but if you fear that you shall not be able to deal justly (with them), then only one or (the slaves) that your right hands possess».

♦ «Сада једите оно што сте заплијенили, као допуштено и лијепо» (8. Плијен (Al-Anfāl) 69).

КОМЕНТАР: Подразумијева се заробљавање жена, које су и мотив за ратове.

♦ «и који стидна мјеста своја чувају - осим од жена својих или оних [†](заробљеница)[†] које су у посједу њихову, они, доиста, пријекор не заслужују» [23. Вјерници (Al-Mû'minûn) 5, 6]. «And those who guard their chastity (i.e. private parts, from illegal sexual acts. Except from their wives or (the slaves) that their right hands possess-for then, they are free from blame».

КОМЕНТАР: Из горепоменутог произлази да су вјерници ван осуде ако имају сношај са заробљеницама (мимо своје воље).

♦ «И не нагоните робинје своје да се блудом баве - а оне желе бити честите - да бисте стекли пролазна добра овога свијета; **а ако их неко на то присили, Аллах ће им, зато што су биле приморане, опростити и према њима самилостан бити.** [24. Свјетлост (An-Nûr) 33]. « (...) and force not your maids to prostitution. If they desire chastity, in order that you may make a gain in the (perishable) goods of this worldly life. **But if anyone compels them** (to prostitution), then after such compulsion, **Allâh is Oft-Forgiving**, Most Merciful (to those women) ».

КОМЕНТАР: Горњи одјељак на неком мјесту помиње сљедеће: «А ако их неко на то присили (...)» Послије овог помињања очекивала би се нека казна за мужа насилника. Насупрот: **Не кажњавају се** мужеви «вијерници» који присиљавају заробљенице на блуд него су «**опрштене**» **које су присиљене на блуд и изложене њему.** Колико у Старом Завјету толико и у Новом Завјету преовладава «љуби ближњег својега као самог себе» (3 Мој 19, 18; Мт 19, 19 и 22, 39; Мк 12, 30 - 31). Међутим, у Сури (Глави) 24, 33 жене заробљенице присиљавају се да постану товар (бијело робље).

ЖЕНСКЕ ХАЉИНЕ

♦ Једна од Сура која одређује облачење жена је Сура 33, 59 гдје на енглеском језику стоји следеће:

«O Prophet! Tell your wives and your daughters and the women of the believers to draw their cloaks (veils) all over their bodies (**i.e. screen themselves completely except the eyes or ONE EYE to see the way**) » (Sûrah 33 Al-Ahzâb, 59).

Одговарајућа сура на српском језику је следећа: «О Вјеровјеснице, реци женама својим, и кћерима својим, и женама вјерника нека спусте хаљине своје низа се. Тако ће се најлакше препознати па неће напастоване бити» [33. Савезници (Al-Ahzâb) 59].

КОМЕНТАР: У одређеној сури строго се забрањује и најпростије савремено облачење и појављивање жена. Дакле, забрањују се и сукње које су мало ниже од кољена као и одјећа с кратким рукавима. Што је софистицираније, то се још више забрањује. Овај стих припада корпусу древног текста, које је прихваћено од све исламске заједнице [†](умет, ума, енг. *umtah*)[†] Гдје преовладава ислам, тамо и намећу ову заповијест.

Требало би да се нагласи (подвуче) да се у издању на енглеском фразе у заградама не налазе у древном тексту, **него да је то додатак преводиоца: «i.e. screen themselves completely except the eyes or ONE EYE to see the way»**. Тј. жене да су покривене по цијелом тијелу **осим од очију или да још покривају ЈЕДНО ОКО!!!** [†](sic!; полу-Нинџа?!)[†], **тако да са другим гледају на пут!!!**

Да ли је Бог учинио грешку када је дао двоје очију мушкарцу, жени, животињама и птицама? Муж ће да гледа са двоје очију [†](било какву љепоту Божије Творевине)[†], док ће жена да гледа само са једним? **Да ли су мушкарци који «затварају» једно око жене узвишенији од Бога који је дао два ока?**

НОВИ ЗАВЈЕТ
+ (ХРИСТОС) +

♦ «Јер сам вам дао примјер да, као што ја учиних вама, и ви чините». (Јв 13, 15)

+ (ХРИСТОС НАС УПУЋУЈЕ ДА МУ ПОДРАЖАВАМО У СМЈЕРНОСТИ: пере ноге ученицима, а и самим тим своје издајнику Јуди Искаротском (Јв 13, 4-14) итд. и т.сл.) +

КУРАН
+ (МУХАМЕД) +

♦ «Ви у Аллаховом Посланику (тј. Мухамеду) **имате диван узор**». (33. Савезници (Al-Ahzâb) 21).

+ (В. и уп. наш ДОДАТАК, а поготово оно што уопште не постоји у овој књижици тј. хадиси.) +

НЕКЕ ОД КУРАНСКИХ НЕТАЧНОСТИ



СОДОМА И ГОМОРА

СТАРИ ЗАВЈЕТ

♦ «Тада пусти Господ на Содом и на Гомору од Господа с неба дажд [†](кишу)[†] од сумпора и огња» (1 Мој 19, 24).
« (...), и угледа, а то се дизаше дим од земље као дим из пећи» (1 Мој 19, 28).

† † †

♦ «И Ми смо учинили (град Содом) да оно што је горе буде доље, **и на њих смо као кишу грумење од скамењене глине сручили**» [15. Хиџра (Al-Hijr) 74]. «And We turned (the towns of Sodom in Palestine) upside down, and rained down on them **stones of baked clay**».

♦ «И пустили смо на њих **кишу (од камења)** » [27. Мрави (An-Naml) 58]. «And We rained down on them **a rain (of stones)**. »

КОМЕНТАР: **НЕТАЧНОСТ** не само **библијска** него и **АРХЕОЛОШКА**. Новојављена катастрофа (појава) прекрила је Содому и Гомору сумпором и другим материјама а не камењем. Ово свједочи и данашња слика тога краја: Кубици слане воде (24% садржаја соли) преплавили су подручје и прекрили градове (највећа дубина је 400м. То је Мртво море које нема никакве везе са описом горњих стихова. Будући да је Стари Завјет старији од Курана и написан хронолошки стољећима раније, јавља се питање, како Куран, који се сматра да је света књига (текст), може толико да одудара од археолошке, повјесне и данашње стварности!

КУРАН АРХЕОЛОШКЕ И ПОВЈЕСНЕ НЕТАЧНОСТИ

♦ «И на њих спустисмо као **кишу грумење** од печена блата [†](на гр. **слој над слојем**)[†], које је непрекидно сипало» [11. Худ (Hud) 82]. «So when Our Commandment came, We turned (the towns, of Sodom in Palestine) upside down, and rained on them stones of Sijjil (baked clay: печена глина) in a well-arranged manner one after another».

СТАРИ ЗАВЈЕТ, ДРУГИ ФАРАОН ЗА ВРИЈЕМЕ ЈОСИФА И ДРУГИ ЗА ВРИЈЕМЕ МОЈСИЈА

♦ Суша је била седам година за вријеме Јосифа, за вријеме владавине другог фараона, што читамо у 41. глави 1 Мој (ПОСТАЊЕ), а не кад је живио Мојсије, који живио послије смрти Јосифа и Фараона из времена Јосифовога. Ово се поткрепљује сљедећим стиховима Старог Завјета:

а) «А Јосиф умрије и сва браћа његова и сав онај нараштај» (2 Мој 1, 6).

б) «Тада наста нови цар у Мисру (Египту), који не знадијаше за Јосифа» (2 Мој 1, 8).

в) «А послије много времена умрије цар Мисирски» (2 Мој 2, 23). Посебно, као што произлази из посљедњег стиха, послије смрти Јосифа и фараона који је био његов савременик, слиједила је смрт и сљедећег фараона, прије доласка Мојсијевога. **Дакле, фараон из времена Мојсијева је живио пошто су били умрли двојица претходних фараона.**

† † †

КУРАН, ПОВЈЕСНА НЕ- ТАЧНОСТ У ОДНОСУ НА ВРЕМЕНСКО РАЗДОБЉЕ ЦАРЕВА- ЊА ДВОЈИЦЕ РАЗЛИ- ЧИТИХ ФАРАОНА

♦ Примјећујемо да у Курану постоје повјесне нетачности по питању:

1) Фараона који је живио у времену Јосифа (Јосипа, Јусуфа) и

2) Фараона који је живио у времену Мојсија (Мусе) У 7. Бедеми (Al-A‘râf) 130, 131 пише по томе поводу: «И Ми смо фараонов народ гладним годинама и неродицом казнили, да би се опаметили. И кад би им било добро, они би говорили: „Ово смо заслужили“, а кад би их снашла каква невоља, Мусау и онима који су с њим вјеровали ту невољу би приписали». «And indeed we punished the people of Fir’aun (Pharaoh) with years of drought and shortness of fruits (crops), that they might remember (take heed). But whenever good came to them, they said: Ours is this. And if evil afflicted them they ascribed it to evil omens connected with Mûsâ (Moses) and those with him (...)»

КОМЕНТАР: Одмах прије и одмах послије ова два стиха која помињемо, односе се на Мојсија, док описана дешавања су се десила много година раније у епохи Јакова (Јакуба) и Јосифа.

НОВИ ЗАВЈЕТ

◆ Христос је рођен у јаслама (Лк 2, 7 & 2, 12 & 2, 16).

СТАРИ ЗАВЈЕТ ГЕДЕОН СЕ ПОМИЊЕ КАО ПРЕДВОДНИК ПЛЕМЕНА МАДИАМ

◆ Изабрано је триста мужева, по указивању Божијем јер су само они пили воду са уздржањем. Овај догађај помиње се само овдје и нема ништа заједничко са било којим другим случајем у Старом или Новом Завјету.

« (...) и онијех који лапташе, руком својом к устима принесавши воду, бјеше три стотине људи; а сав остали народ клече на кољена своја да пију воде. Тада рече Господ Гедеону: С тијех триста људима који лапташе воду избавићу вас и предаћу ти у руке Мадияне; нека, дакле, одлази сав овај народ сваки на своје мјесто» (Суд 7, 6-7).

КУРАН

◆ Христос је рођен под палмом (19. Марија (Maryam) 23-25).

КУРАН САУЛ СЕ ПОМИЊЕ КАО ПРЕДВОДНИК ПЛЕМЕНА МАДИАМ

◆ «И кад **Талут** [†](**Саулом**)[†] војску изведе рече: „Аллах ће вас ставити на искушење крај једне ријеке; онај ко се напије из ње - није мој, а онај ко се не напије, једино ако шаком захвати, мој је“. И они се, осим мало њих, напише из ње. И када је пређоше, он и они који су с њим вјеровали - повикаше: “Ми данас не можемо изићи на крај са Цалутом [†](Голијатом)[†] и војском његовом!” «Then when **Tâlût (Saul)** set out with the army, he said: Verily! Allâh will try you by a river. So whoever drinks thereof he is not of me, and whoever tastes it not, he is of me, except him who takes (thereof) in the hollow of his hand. Yet, they drank thereof, all, except a few of them. So when he had crossed it (the river), he and those who believed with him, they said: We have no power this day against Jâlût (Goliath) and his hosts». [2. Крава (Al-Baqarah) 249].

НОВИ ЗАВЈЕТ

Захаријева безгласност (отац Јована Крститеља) трајала је више од девет мјесеци

♦ «И ево, бићеш нијем и нећеш моћи говорити до онога дана док се то не збуди, зато што ниси вјеровао мојим ријечима које ће се испунити у своје вријеме». (Лк 1, 20).

♦ « (...) А изишавши не могаше да им говори; (...) и он им даваше знакове, и оста нијем. » (Лк 1, 22).

♦ «И у осми дан дођоше да обрежу дијете, и даваху му име оца његова - Захарија. И одговарајући матери његова рече: Не, него да се зове Јован. И рекоше јој: Никога нема у родбини твојој да се зове тим именом. И знацима питаху оца његова како би он хтио да га назову. И заискавши дашчицу написа говорећи: Јован му је име. И зачудише се сви. И одмах му се отворише уста његова и језик његов, и говораше благосиљајући Бога». (Лк 1, 59-64).

КОМЕНТАР: Од тренутка кад је Арханђел Гаврило предсказао Рођење Јована (Ивана) **прошло је отприлике девет мјесеци**. Све ово раздобље Захарија је **био безгласан** (није говорио). Када је Захарија про-

КУРАН

Захаријева безгласност (отац Јована Крститеља) трајала је три дана (или три ноћи)

♦ «„Господару мој“, - замоли он - „дај ми неки знак!“ - „Знак ће бити“ - рече - што **ТРИ ДАНА** с људима нећеш моћи говорити, осим знаковима. [3. Имранова породица (Ali-Imrân) 41]. «He said: O My Lord! Make a sign for me (Allâh) said. Your sign is that you shall not speak to mankind **for three days** except with signals».

КОМЕНТАР: Арханђео Гаврило (Џибрил) каже у Лука 1, 19 «...Ја сам Гаврило који стојим пред Богом ...», док горњи стих говори **да се Алах јавио и говорио**. Додатно, биљежи се једна крајње посебна (специфична) разлика трајања безгласности.

♦ «„Господару мој“, - рече + (Захарија) + - „дај ми неки знак!“ - „Знак ће ти бити то што **ТРИ НОЋИ** нећеш с људима разговарати, а здрав ћеш бити.“» [19. Марија (Maryam) 10]. «Your sign is that you shall not speak to mankind **for three nights**, though having no bodily defect».

говорио, страх је обузео оне који су га окруживали, јер су се потресли од Арханђеловог чуда и упозорења о Јовановом рођењу.

НОВИ ЗАВЈЕТ ХРИСТОС ЈЕ РАЗАПЕТ

♦ Референце Новог Завјета су врло многобројне. **Неке од њих наводимо овдје: Од Матеја:** « (...) Рекоше му сви: Да се разапне! » (27, 22) - «повикаше говорећи: Да се разапне! » (27, 23) - « предаде [†](Пилат Исуса)[†] да се разапне» (27, 26) - «и поведоше да га разапну» (27, 31) - « А кад га разапеше» (27, 35) - «Тада распеше с њим два разбојника» (27, 38) - « Исуса распетога [†](тражите)[†] » (28, 5). **Од Марка:** « (...) повикаше: Распни га! » (15, 13) - « (...) [†](још јаче)[†] викаху: Распни га! » (15, 14) -« (...) предаде да га разапну» (15, 15) - « (...) да га разапну» (15, 20) - (...) кад га разапеше (...) » (15, 24) - « (...) час трећи, и разапеше га» (15, 25) - « (...) с њим распеше два разбојника» (15, 27) - « Исуса [†](тражите Назарећанина)[†], распетога» (16, 6). **Од Луке** « (...) Распни га, распни! » (23, 21) - « (...) [†](искаху)[†] да се он разапне»

КОМЕНТАР: За исто дешавање, у претходном стиху говори **три дана**, док овдје **три ноћи!**

КУРАН, ХРИСТОС НИЈЕ РАЗАПЕТ

♦ «И због ријечи њихових: „Ми смо убили Месиха, Исаа, сина Мерјемина, Аллахова посланика“. А нису га ни убили ни распели, већ им се причинило» [4. Жене (An-Nisâ') 157]. «And because of their saying We killed the Messiah Îsâ (Jesus) son of Maryam (Mary), the Messenger of Allâh - but they killed him not, nor crucified him».

КОМЕНТАР: Распеће Христово је повијесна чињеница и не прима никакво противречје. Везано с тим постоје повијесни извјештаји од не Хришћана, као што је (Жидовски / Јудејски/ повјесничар Јосип (Јосиф) из првог стољећа по Христу) и Лукијан Самосатски (философ, сатирички писац, животописац и пјесник 125-180 по Христу).

♦ Јосиф Флавије у дјелу «Јудејске Старине 2» књ. 18 гл. 3,3 (стр. 788) износи: «Он је био Христос, Месија. А када

(23, 23) - « (...) ондје разапеше њега» (23, 33) - « (...) разапет и (...) да васкрсне» (24, 7) -« (...) и разапеше га» (24, 20). **Од Јована** « (...) Распни га, распни!» (19, 6) - « (...) Узмите га ви и распните» (19, 6) - « (...) имам власт да те разапнем» (19,10) -« Узми, узми, распни га!» (19, 15) - « Зар цара вашег да разапнем?» (19, 15) - « (...) Ондје га разапеше» (19, 18) - « (...) мјесто гдје разапеше Исуса» (19, 20) - «пак када разапеше Исуса» (19, 23) - « А на ономе мјесту, гдје бјеше распет » (19, 41).

Дјела апостолска « (...) Исуса, кога ви распесте» (2, 36) -« Исуса Христа Назарећанина, којег ви распесте» (4, 10) **Прва Посланица Св. Ап. Павла Коринћанима:** «Да се Павле не разапне за вас? » (1, 13)

- « (...) Христа распетог» (1, 23)

- « (...) Христа, и то распетог» (2, 2).

га је Пилат, на наговор главних људи међу нама, **осудио на разапинање**, они који су га волели најпре га се нису одрекли, јер им се он поново појавио жив након три дана, као што су Божији пророци прорекли (...). А род хришћана, тако названи по њему, до данас није изумро».

♦ Лукија Самосатски у своме дјелу «Смрт Перегринина Протеја» наводи два пута распетог Христа:

а) «Послије одрицања од јелинских богова и поклоњења оном њиховом **распетом софисти** (мудрацу) », и

б) «Њега, дакле, обожавају оног великог човјека **распетог** у Палестини пошто је увео у наш свијет нову религију».

ДОДАТАК ДРУГИХ КУРАНСКИХ ИЗВАДАКА ОД ПОСЕБНЕ ЗАНИМЉИВОСТИ

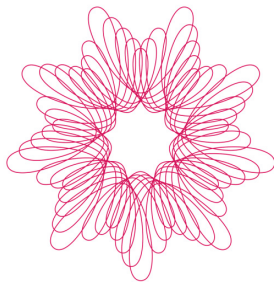
♦ «Он је за вас Земљу **постељом** [†](**равном**)[†] учинио и по њој вам пролазе утро, и Он спушта с неба кишу! - Само Ми дајемо да уз њену помоћ у паровима ниче биље разноврсно. » (20. Та-Ха (Tâ-Hâ) 53

♦ «**Ми смо вама најближе небо сјајним звијездама украсили и учинили да ватра из њих погађа шејтане**» 67. Власт (Al-Mulk) 5).

[†](КОМЕНТАР: И овај курански ајет (стих), као и многи други, доказује да Куран није од Бога, него да је написан, између осталог, под бујном Мухамедовом маштом, пошто је био обманут шејтаном Џибрилом, и самообманут својом умишљеношћу и гордошћу. МУХАМЕД као ВЕЛИКИ НЕЗНАЛИЦА, није могао знати, да се духован рат, против демона (шејтана), може водити само духовним оружјем: молитвом (Исусовом), Светим Тајнама Цркве Христове итд. “И није чудо, јер се сам сотона претвара у анђела свијетла. (1 Кор 11, 14) /уп. Откр. 12, 9/)”[†]

«Ми нећемо ниједан ајет [†](стих)[†] укинути или га ставити у заборав а да нећемо дати бољи или сличан томе» [PANDŽA - ČAUŠEVIĆ].

«Ми ниједан пропис не **промијенимо**, нити га у заборав потиснемо, а да **бољи од њега или сличан њему не донесемо**» [KORKUT]. [2. Крава (Al-Baqarah) 106]. «Whatever a Verse (revelation) do We abrogate or cause to be forgotten, We bring a better one or similar to it».



На стр. 9-10 књиге, *Ισλάμ, λέξεις – έννοιες – σύμβολα των* Dominique Urvoy, Marie -Thérèse Urvoy [†](*Les mots de l'islam*, Presses Universitaires du Mirail, 2004)[†], Издавач Κέδρος 2009 стоји: «На оправдану недоумицу на крају било које дефиниције једног дјејства: “Како стоје ствари данас?” Одговор је у свим случајевима исти: **“Данас као и од Мухамедове епохе, ове запо- вијести (тј. ратујте, убијајте. итд.) доживљавају се и бивају примљене истовјетно од већине муслимана, јер се ради (по њиховом мњењу) о Ријечи Божијој, ријечи нематеријалној (духовној) и неприкосновеној.”»**

ДОДАТАК

ОВДЈЕ САМО ОВЛАШ НАВОДИМО „ПОДВИГЕ «ПРАВЕДНОГ» ПРОРОКА“ МУХАМЕДА

„Ислам као савршени концепт за живљење садржи бројне својствености које се не могу наћи у другим религијама“. ^{†(sic)†} (др Сафет Кудузовић, Предговор, Ел-Бухари Т.1, 5)

„Хадис [предање] је други извор исламског учења и многи вјерски прописи управо су на хадису засновани“. (Мр. Осман Козлић, из рецензије, Кудсиј Т.1, XI)

ПОЧЕТАК И ЗАВРШЕТАК МУХАМЕДАНСТВА

Мухамед: „Ислам је, доиста, почео са малим бројем и вратит ће се такав; скупит ће се између ова два месцида [†](двје омање богомоље)[†] као што се змија савије у својој рупи“. Ел-Муслим Т.1, 325 Хадис 146

„Verily Islam started as something strange and it would again revert (to its old position) of being strange just as it started, and it would recede between the two mosques just as the serpent crawls back into its hole“. (sunnah.com, Sahih Muslim Hadith 146)

„БЛАГЕ“ ХУЛЕ НА ИСУСА

„Ја сам најпречи Исау [Исусу], сину Мерјемином [Маријином], и на овом и на Будућем свијету. Вјеровјесници су браћа (по оцу) од иноћа, мајке су им различите, а вјера им је једна“. Ел-Бухари Т.4, 177 Хадис 3443

„Иса [Исус], син Мерјемин, видио је неког човјека како краде, па га је упитао: 'Јеси ли ти украо?' Он рече: 'Не нисам, тако ми Онога осим Кога другог Бога нема!' А Иса рече: 'Вјерујем у Аллаха, а не вјерујем својим очима.'“ Ел-Бухари Т.4, 177 Хадис 3444

„Чуо сам Вјеровјесника, (...), када вели: «Не уздижите ме као што су хришћани уздизали сина Мерјеминог. Ја сам само Аллахов роб, зато за мене реците (да сам): Аллахов роб и Његов посланик“ Ел-Бухари Т.4, 178 Хадис 3445.

„Тако ми Онога у Чијој је руци мој живот, ускоро ће међу вас, као праведан владар, сићи Мерјемин син, који ће сломити крст, убити (забранити) свињу и докинути главарину!“ Ел-Бухари Т.4, 180 Хадис 3448

„Наиме, кршћани су претјерали гледе Исаа сматрајући га божанством и сином Божијим, чиме су запали у вишебоштво и невјерство“ ^{+(sic)+} Коментар (подбиљешка 342) Ел-Бухари Т.4, 178.

ИСУСОВА МАЈКА КАО МУХАМЕДОВ БРАЧНИ ЦИЉ У „ЊЕГОВОМ РАЈУ“ (БОЖЕ ОПРОСТИ!!!)

Да, добро сте прочитали! У све свој умишљености и мегаломанији Мухамед је изфантазирао да у „своме рају“ има за жене знамените особе: Пресвету, Пречисту и Преблагословену Богородицу Марију као дјевицу (БОЖЕ ОПРОСТИ!!!) и не дјевице: Асиyah кћерку Музахимову жену фараонову, Култему сестру Мојсијеу (Kulthem sister of Moses).“ Уп. и в. ^{+(к. 12)+}

„Amongst the inmates of Paradise the women would form a minority“. (sunnah.com, Sahih Muslim 2738a).

„Најмање становника Џеннета ^{+(Раја)+} чинит ће жене“. Ел-Муслим Т.8, 131 Хадис 2738.

Коментар на овај хадис дају и коментатори српског издања, др Шефик Курдић и др Семир Реброња, „Ово није у опречности с хадисом у којем се каже да ће најбројнија популација у Џеннету (Рају) бити жене и да ће сваки Џеннетлија (наследник Раја) имати по двије, јер се то односи на хурије (рајске дјевице) а не дуњалучке (овосвјетске, обичне) жене“. (исто) Додаје-

мо наш коментар; то значи, обичне, које смо користили као робине у овоме животу, наслеђују пакао, а оне дјевице које нисмо познавали за живота упознаћемо `кроз брак` у рају, а хурије које нас чекају биће нам нове робине у Рају. Тако некако изгледа логика Мухамеда и његових слѣдбеника.

Своју књигу Christian Prince завршава ријечима да нема избора, него да стане са писањем о овој теми, и да просто не може да настави, (изгледа да постоји обиман материјал на арапском језику), јер није у томе поента. И поента његове књиге је, како тврди, да покаже каква је методологија овог култа секса и да се не може ни сматрати религијом. Уп. и в. Sex and Allah 2 by Christain Prince, page 139.

„Најбоља жена (од ранијих народа) је Мерјема бинт Имран, а најбоља жена (од нашег народа) је Хатица“. Ел-Бухари Т.4, 169 Хадис 3432

„Многи су мушкарци постигли савршенство, а од жена су то постигле само Мерјема [†](Пресвета Богородица)[†], кћи Имранова и Асија, Фараонова супруга. Вриједност Аише над осталим женама је као вриједност попаре над осталим јелима“. „Попара о којој је у хадису ријеч прављена је од задробљеног хљеба поливеног месним сафтом“. [†](Коментар преводиоца)[†]. Ел-Бухари Т.6, 155 Хадис 5418

Four best women in Paradise

“The best of women among the people of Paradise are Khadija bint Khuwaylid, Fatimah bint Muhammad, Maryam bint ‘Imran, and ‘Asiyah bint Muzahim, the wife of Pharaoh.” Source: (www.abuaminaelias.com), Musnad Ahmad 2896, Grade: **Sahih** (= authentic) according to Al-Albani

Превод:

Четири најбоље жене у Рају

„Најбоље жене међу становницима (људима) рајским су Хатица [†](прва жена Мухамедова)[†] ћерка Хувејлида, Фатима ћерка Мухамедова, Марјем ћерка Имранова [†](Пресвета Богородица Марија)[†] и Асија ћерка Музахимова, жена фараонова“.

«Narrated Umm Salamah: that the Messenger of Allah called for Fatimah in the Year of the Conquest to speak to her, and she cried. Then he spoke to her and she laughed. She said: „When the Messenger of Allah died I asked her about her crying and her laughing. She said: ‘The Messenger of Allah informed me that he would (soon) die, so I cried. Then, he informed me that I was the master over all of the women among the inhabitants of Paradise, except for Mariam bint ‘Imran, so I laughed.’“ At-Tarmidhi, Vol. 6, page 500, Hadith 3893

Пријевод:

„Umm Salamah [†](Мухамедова жена)[†] преноси да је Алахов Посланик, позвао Фатиму [†](своју кћерку)[†] у години освајања да разговара с њом, а она је плакала. Онда јој се обратио и она се смијала. Рекла је: ``Када је Аллахов Посланик умро, питала сам је за плакање и смијех. Она је рекла: ‘Алахов Посланик ме је обавијестио да ће (ускоро) умријети, па сам заплакала. Затим ми је саопштио да сам ја господарица над свим женама међу становницима Раја, осим Мариам кћерке Имранове [†](Пресвете Богородице)[†], тако да сам се насмијала``“.

МУХАМЕД О ЖЕНАМА

„Потом сам разгледао по Џехеннему [†](Паклу)[†] и видио сам да већину његових становника чине жене“. Ел-Бухари Т.6, 10 Хадис 5198

„(...) А у чему се огледа мањкавост наше вјере и наше памети, Аллахов Посланиче?“ - упиташе оне. Он рече: „Зар није свједочење жене равно половици свједочења мушкарца?“ - упита он.

„Јесте“ - рекоше оне. „То вам је знак помањкања памети. (...) Ел-Бухари Т.1, 230 Хадис 304

„Човјек неће бити питан зато што је ударио своју жену“. Ебу Давуд Т.3, 321 Хадис 2150 (sunnah.com, Hadith 2147)

“The prayer is severed by a black dog and a woman who has reached the age of menstruation.” **Sahih** [†](= аутентично, истинско свједочанство)[†] English Translation of Sunan Ibn Majah, Vol. 2, Book 5, Hadith 949, p. 91; (sunnah.com, Sunan Ibn Majah Hadith 949)

ПРЕВОД: „Молитва може да буде прекинута (поништена) /буквално: прекинута је/ од црног пса и жене која је достигла менструалне године“.

“The prayer is severed by a woman, a dog and a donkey.” Sahih

†(Sahih = аутентично, истинско свједочанство)† English Translation of Sunan Ibn Majah, Vol. 2, Book 5, Hadith 950, p. 92; (sunnah.com, Sunan Ibn Majah Hadith 950)

ПРЕВОД: „Молитва може да буде прекинута (поништена) /буквално: прекинута је/ од жене, пса и мајмуна.“

Ко може да прекине клањање, Ајша спомиње: „Преда мношвом је спомињано оно што (чији пролаз испред клањача) прекида намаз †(молитву)†. Рекли су: `Прекинут ће га (пролазак) пса, магараца и жене`. Ја нато казах: `Изједначава те нас (жене) са псима`“. Ел-Бухари Т.1, 362 Хадис 511

„Заиста жена долази и одлази у лицу шејтана. Када неко од вас види неку жену, нека дође својој, јер тиме ће одагнати оно што му је у души“. Ел-Муслим Т.4, 372 Хадис 1403

„Да није било Израелићана, месо се не би кварило, а да није било Хаве †(Еве)†, жена не би варала мужа“. Ел-Бухари Т.4, 86 Хадис 3330

„Ако у нечему може бити фаталности, онда је може бити при избору: куће, жене и коња“. Ел-Бухари Т.5, 618 Хадис 5094

„Ја послѣ себе, за људе, нећу оставити већег искушења од жена“. Ел-Бухари Т.5, 619 Хадис 5096

ОДНОС ПРЕМА ЖИДОВИМА И ХРИШЋАНИМА

„Не називајте први жидовима и кршћанима селам †(поздрав)†. Када неког од њих сретнете на путу, присилите га да прође тамо гдје је најтјешње.“ Ел-Муслим Т.7, 15 (16) Хадис 2167. (Ово је написано под утицајем Жидовског Талмуда.)

(Нап. на *енг.* жидови и кршћани /= хришћани/ написано је великим почетним словом, — the Jews and Christians.)

Мухамед: „Протјерат ћу, засигурно Жидове и кршћане са Арапског полуотока и оставит ћу на њему само муслимане.“ Ел-Муслим Т.5, 443 Хадис 1767.

Овдје наводимо само један овакав исказ, који се не помиње само код Муслима, него и код других аутентичних /сахих/ преносиоца хадиса /предања/ као: Сунен Ебу Давуд, Џами-сунен Тирмизиј и др.

„Када је Посланику дошла смрт, почео је покривати лице своје огртачем. Када је дошао себи, скинуо га је са лица и рекао: Нека је Аллахово проклетство на жидове и кршћане, они су од гробова својих посланика начинили богомоље.“ Ел-Муслим Т.2, 193 Хадис 531.

(Нап. на *енг.* жидови и кршћани /= хришћани/ написано је великим почетним словом, — the Jews and Christians.)

МУХАМЕДОВИ „ПОДВИЗИ“

ПОТПУНА НЕЗНАЛИЦА ПО ДУХОВНИМ ПИТАЊИМА

„Ко ме види у сну видео је истину.“

Ел-Бухари Т.7, 357 Хадис 6996.

„Ко ме у сну види — видео је истину, јер се шејтан не може претворити у мој лик.“

Ел-Бухари Т.7, 357 Хадис 6997.

„Ко ме у сну види, као да ме видео и на јави, јер се шејтан не може приказати у моме лику.“

Ел-Бухари Т.7, 355 Хадис 6993.

„Ко ме у сну види, видео ме је, јер се шејтан не може показати у мом лику. А сан вјерника је дио од четрдесет и шест дијелова вјеровјесништва.“

Ел-Бухари Т.7, 355 Хадис 6994.

„МИРОЉУБИВИ“ РАТОЉУБАЦ

„Наређено ми је да се борим против људи све док не посвједоче да је само Аллах Бог. А када то кажу, када клањају наш намаз [†](молитва)[†], и окрену се према нашој кибли [†](молитвени правац ка Меки)[†], и када буду клали (животиње) на начин како их ми кољемо, постаје нам забрањена њихова крв као и њихови животи [†](зато што су се покорили мојим (нашим) демократским / „мирољубивим“/ захтјевима)[†], осим у шеријатским оправданим случајевинма. А рачун ће Аллаху полагати [†](ако се не покоре нашем „мирољубљу“)[†]. Ел-Бухари Т.1, 295 Хадис 392

ПЕДОФИЛ

«Говорила је Ајша: „Посланик Аллахов ме је оженио кад сам имала шест (година), а брачне обавезе је почео да обавља када сам имала девет (година), и (још) сам користила лутке и играла се с њима“.» Изворник: « It was narrated that ‘Aishah said: „The Messenger of Allah married me when I was six, and consummated the marriage with me when I was nine, and I used to play with dolls.“ ‘ Sahih [†][**Sahih** (= аутентично, истинско свједочанство)][†]»

Sunan an-Nasa’i, Vol. 4, Book 26, Hadith 3380, p.181

(sunnah.com, Hadith 3378)

Ајша је говорила: „Вјеровјесник (...) се оженио мноме када сам имала шест година, а са мном је (први пут) легао када сам напустила девет година. Са њим сам живјела девет година“.

Ел-Бухари Т.5, 644-645 Хадис 5133, 5134.

Да је горепоменуто истина, потврђује и став Мухамеда Хицаба, једног од „највећих“ енглеских „апологета“ и „богослова“:

„Ако само прочитате Куран, то је халал, само би било халал имати полни однос са петогодишњим [†](дјететом)[†], глава 65 стих 4 “ (...) „If you just read the Quran, it is halal, it would just it would be halal to have sexual intercourse with 5 -year old, chapter 65 verse 4 (...)“ (Уп. /You Tube/ The Story of Sheikh Itoff’s Conversion to Islam (ft Ali Dawah, Mohammed Hijab & Assim Al-Hakeem) Time 1:37-1:44 / 4:25)

ИЗОПАЧЕНИК

«Кад је поново био Аишин дан [†](за испуњавање „брачних“ обавеза у Мухамедовом харему, „његовом земаљском рају“)[†] (...) он рече: `Не узнемиравајте ме због Аише. Објава ми није спуштена ни код једне друге супруге осим код Аише` [†](ваљда су то „заслуге“ пред Аллахом, пошто је Ајша била дијете)[†].»

Ел-Бухари Т.3, 268 Хадис 2581.

« He then said to her, “Do not hurt me regarding Aisha, as the Divine Inspirations do not come to me on any of **the beds** except that of Aisha.” (sunnah.com/ Sahih al-Bukhari 2581) »

«Не досађајте мене (разговорами об) `Аише, ибо, поистине, (ни разу) не ниспосылались мне откровения в то время, когда я находился **в постели** какой-либо женщины (из вас), кроме `Аиши! (hadis.uk/saxix-al-buxari-51-kniga-o- dostoinstve/10950/))»

Као што можете да примијетите, у српском издању, не спомиње се кревет(и) [**the beds**] или постеља [**постели**].

МУХАМЕДОВЕ „ПОВЛАСТИЦЕ“ ПРЕД АЛАХОМ ПО „ЗАСЛУГАМА“

„Ајша је рекла: `Била сам љубоморна према онима које су себе даровале Аллаховом Посланику, (...). Говорила сам: `Зар жена може себе поклонити?`“ ([†]д) Ел-Муслим Т.4, 508 Хадис 1464

„Ајша је имала обичај говорити: `Зар се жена не стиди поклонити себе човјеку`, па је Аллах објавио ајет: `Можеш занемарити оне међу њима које хоћеш, а можеш затражити ону коју си удаљио <sup>†</sup>(Мухамеде)<sup>†</sup>, рекла сам: `Тако ми Аллага, видим твој Господар пожурје да ти удовољи.`“ Ел-Муслим Т.4, 509 Хадис 1464.

([†]д) [Тј. да ти олакша, да ти буде што удобније, због тога ти је дао тај избор. [†](sic)[†] (Коментар преводиоца, др Шефик Курдић, подбиљешка 464)[†]] Ел-Муслим Т.4, 509

КОМЕНТАРИ - НАПОМЕНЕ

[†](к. 1)[†] (TO ENΔΟΞΟ ΚΟΡΑΝΙΟ /THE GLORIOUS QURAN/, vii)
Превод на грчки Курана, у предговору став од Shaykh ul Islam
Dr Muhammad Tahir ul Qadri.

[†](к. 2)[†] «Lexically, the word islam is the verbal noun of the verb which means, “He resigned, or submitted, himself.” Hence, islam is the way or act of submitting and resigning oneself. “Muslim” is the active participle of the verb meaning “to submit.” Hence, a “muslim” is one who submits». [Zarabozo, p. 110] «As a technical term, the word Islam has three distinguishable usages: (1) It is a term used for the true religion of God since the time of the creation of humans; (2) It is a term used today for the religion brought by the last prophet, Prophet Muhammad; and (3) It refers to the outward act of submitting to Allah as opposed to the inward acts of faith. The first two definitions shall be discussed in more detail here and the last in a later section. Islam: The Religion of All of the Prophets As stated above, lexically, islam means submitting and resigning oneself. In a religious sense, the term is used to mean, “ the true submission and obedience to God alone.”» [Zarabozo, p. 110, 111]

[†](к. 3)[†] Јевреји говоре: „Узејр је - Аллахов син“, а кршћани кажу: „Месих је - Аллахов син. “ То су ријечи њихове, из уста њихових, опонашају ријечи неvjерника пријашњих - **убио их Ал-лах!** Куда се одмећу?” [KORKUT (9. Покајање (At-Taubah) 30)]

„ (...) а кршћани су говорили: Месих /Месија/ је Божји син. То су ријечи (изречене) њиховим устима. Опонашају ријечи пријашњих неvjерника. **Бог их убио!** Како одступају (од Истине).”

[PANDŽA - ČAUŠEVIĆ (9. Покајање (At-Taubah) 31)]

„А кршћани веле: Месих /Месија/ је божји син. То су ријечи које им на уста излазе. Они опонашају ријечи неvjерника, који су још прије њих били (и говорили да су анђели божје кћери). **Бог их је проклео!** Како удешавају лажи и окрећу главу (од правог пута).”

[PANDŽA - ČAUŠEVIĆ (9. Покајање (At-Taubah) 31), Издање: Издао Џемалуддин Чаушевић, Сарајево 1937.]

„(...) i govore kršćani: “Mesih je sin Allahov.” To je govor njihov - usta njihovih, oponašaju govor onih koji nisu vjerovali ranije. **Ubio ih Allah!** Kuda se odvrćaju!” [MLIVO (9. Покајање (At-Taubah)

30)] Уп. ДОДАТАК, ОДНОС ПРЕМА ЖИДОВИМА И ХРИШЋАНИМА, стр. 67.

(к. 4) Наравно, први који су страдали од „кршћанске љубави“ били су Православни Срби Босне и других српских земаља. Требају браћа по духу, Мухамеданци и Паписти (Латини) /=Анти-Кршћани = Анти-Католици [сада није вријеме и мјесто да се о томе било што подробније каже]/, да се договоре међусобно ко од њих гаји већу мржњу према онима који немају исту вјеру с њима!

(к. 5) *(Мухамед је рекао)*: „Дозвољено је убити муслимана који посвједочи да је само Аллах Бог и да сам ја Аллахов посланик, само у једном од три случаја: ако је он убио другог *(муслимана)*, ако као ожењен или удата почини блуд и ако напусти своју вјеру и тиме напусти своју заједницу“. Ел-Бухари Т.7, 270 Хадис 6878

Allah's Messenger said: «The blood of a Muslim who confesses that none has the right to be worshipped but Allah and that I am His Apostle, cannot be shed except in three cases: In Qisas for murder, a married person who commits illegal sexual intercourse and the one who reverts from Islam (apostate) and leaves the Muslims.» (Sahîh Al-Bukhârî, Vol. 9, Book 83, Hadîth No 6878 (17), Chapter 6, DARUSSALAM, Riyadh 1997) или (sunnah.com, Sahîh Al-Bukhârî Hadîth No 6878); за подробности Hadith Fath Al-Barî, vol. 15 page No 220,

(к. 6) „А вама је у одмазди живот, о посједници разума, да бисте се ви заштитили.“ 2. Крава (Al-Baqarah) 179 [MLIVO]

(к. 7) „Прописује вам се борба, а она вам је мрска! Ви нешто мрзите, а оно — добро ваше; Ви нешто волите, а оно — зло ваше! Аллах зна! А ви не знате“! [KARIĆ]

(к. 8) Први човјек који је ушао у рај био је покајани /раскајани/ разбојник.

(к. 9) [9. Покајање (At-Taubah) 1]: „Слобода је од Аллаха и Посланика Његовог онима од мушрика *(многобожаца)* с којима сте склопили споразум“. [MLIVO] „Слободни од свих обавеза (Коментар: [MLIVO])“ „(Знајте да је ово) разрешење Аллахова и Посланикова (уговора) који сте склопили с идолопоклоницима“. [PANDŽA - ČAUŠEVIĆ]

[†](к. 10)[†] Исус својим опроштењем подстиче блуднице и прељубнице на покајање и исправљање живота, а Мухамед манипулативним страхом их држи у покорности својој вољи („Божијем посланству“).

Мухамед је срео Јеврејина и «Вјеровјесник их закле, рекавши: Реците ми, каква је казна у вашој књизи прописана за блуд? Он му рече: Каменовање. Аллахов Посланик је наредио те је тај каменован, а онда је рекао: Аллаху мој, ја сам први који је оживио оно што су умртливи у Твој Књизи. [†](Мисли на Тору /Петокњижје/, тј. Жидови су занемарили казну у виду каменовања.)[†]» Ебу Давуд Т.6, 308 Хадис 4440

«Аллахов Посланиче, ја сам себи починио насиље и учинио блуд. Желим да ме очистиш. Када је дошао четврти пут, ископана је рупа, а потом је Посланик наредио да се доведе, па је каменован. Потом је дошла Гамидијка и рекла: Аллахов Посланиче, починила сам блуд, па ме очисти. Па сутрадан дошла и рекла: Зашто ме враћаш? ... Тако ми Аллага, ја сам трудна. Иди и сачекај док се не породиш. Ево родила сам га. Иди и доји га све док не може не јести храну! Аллахов Посланиче, ево одбила сам га и сад једе храну! Потом је дијете дато неком муслиману. Наређено је да јој се ископа рупа до прса. Постављена је у њу, а затим је људима било речено да је каменују.» Ел-Муслим Т.5, 332 Хадис 1695 (Хадиси 1696, 1697 врло су слични предходном).

Хадиси код Ел-Бухарија су врло слични уп. Ел-Бухари Т.3, 345 Хадис 2695 и 2696.

[†](к. 11)[†] Уп. Додатак, Мухамед о женама

[†](к. 12)[†] Sex and Allah 2, (page 101) by Christain Prince, 2018.

ПОГОВОР НАД ПОГОВОРИМА

МОЛИТВЕ НА ЈЕЗЕРУ

псалам LXXVI (LXXV)

Свети Владика Николај

Благослови непријатеље моје, Господе. И ја их благосиљам и не кунем.

Непријатељи су ме више гурнули Теби у наручје него пријатељи. Пријатељи су ме везивали за земљу, непријатељи су ме дрешили од земље, и рушили сва моја надања у земљу.

Ови су ме учинили странцем у земаљским царствима, и непотребним становником земље. Као што гоњена звер нађе сигурније склониште него ли негоњена, тако сам и ја, гоњен непријатељима, нашао најсигурније склониште, сакривши се под Твој шатор, где ни пријатељи ни непријатељи не могу погубити душу моју.

Благослови непријатеље моје, Господе. И ја их благосиљам, и не кунем.

Они су место мене исповедили грехе моје пред светом. Они су ме шибали, кад сам се ја устезао шибати сама себе. Они су ме мучили онда, кад сам ја бежао од мука.

Они су ме ружили онда, кад сам ја сам себи ласкао.

Они су ме пљували онда, када сам се ја гордио собом. **Благослови непријатеље моје, Господе. И ја их благосиљам, и не кунем.**

Кад сам се ја правио мудрим, они су ме називали лудим. Кад сам се правио моћним, они су ми се смејали као кепецу. Кад сам хтео водити људе, они су ме гурали у позадину.

Кад сам журио да се обогатим, они су ме стукали гвозденом руком.

Кад сам мислио мирно спавати, они су ме будили из сна.

Кад сам зидао дом за дуг и спокојан живот, они су га рушили и изгонили ме ван.

Заиста, непријатељи су ме одрешили од света и продужили руке моје до Твога скута.

Благослови непријатеље моје, Господе. И ја их благосиљам, и не кунем.

Благослови их и умножи их; умножи их и још више их огорчи против мене –

да би моје бекство к Теби било неповратно; да би се нада у људе искидала сва као паучина;

да би се смирење потпуно зацарило у души мојој;

да би срце моје постало гробом моја два зла близанца: гордост и гнева;

да би све своје благо сабрао на небу;

ах, да би се једном ослободио самообмане, која ме је и заплела у страшну мрежу варљива живота.

Непријатељи су ме научили да знам, – што мало ко зна – да човек нема непријатеља у свету изван себе.

Само онај мрзи непријатеље, ко не зна, да непријатељи нису непријатељи но сурови пријатељи.

Заиста, тешко ми је рећи, ко ми је учинио више добра и ко више зла у овоме свету: пријатељи или непријатељи.

Зато, благослови, Господе, и пријатеље и непријатеље моје. Роб куне непријатеље, јер не зна. А син их благосиља, јер зна.

Јер зна син, да му се непријатељи не могу дотаћи живота. Зато слободно корача између њих и моли се Богу за њих; **Благослови непријатеље моје, Господе. И ја их благосиљам, и не кунем.**

Епископ Николај, МОЛИТВЕ НА ЈЕЗЕРУ, псалам LXXVI, пето издање, Шабац 1988, Издаје: „Глас Цркве“ и „Српска царска лавра манастир Хиландар“, стр. 114 - 116



**БЕСПЛАТАН ПРИМЈЕРАК
ЈУНИ 2026. Љ.Г.**